

Nr 120 Rok 2022

Słowo Nadziei

Słowo Boże nie może być naruszone (Jan 10:35)

Gdzie poszedł bogacz, a gdzie Łazarz?

„Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego” (Jan 5:28BW).

W grobach, a nie piekle...

Słowo Wstępne

Dziś został poruszony bardzo kontrowersyjny temat, który czyni podziały pośród chrześcijan. Przyczyną tego stanu rzeczy, to niezbyt uczciwe tłumaczenia Biblii. Po drugie nie zwraca się uwagi na - **przypowieści**. Choć Pan Jezus w Ewangeliach używa je kilkadziesiąt razy. **Przypowieść** ma uproszczoną narrację. Sama fabuła nie ma większego znaczenia. Ponieważ brak w niej rzeczywistych postaci. Jasnego określonego czasu i miejsca. Na przypowieści nie dokonuje się egzegezy. Jednak najsmutniejsze jest to, że mity greckie zagłuszyły jasny przekaz Słowa Bożego. Dbajmy o to, aby udało się zakopać niepotrzebne podziały w chrześcijaństwie. Niektóre werse-ty zamieściłem kilka razy. „Pisać do was i to samo nie przykrzy mi się, dla was zaś jest to zabezpieczeniem” (Filip. 3:1).

Spis Treści

Temat	Strona
1. Jaką rolę odgrywa czas w interpretacji Biblii?	3
2. Wypełnienie się proroctw co do Joty	7
3. Zapowiedziane proroctwa z przeszłości	8
4. Gehenna – co to za miejsce	10
5. Gdzie występuje słowo piekło?	12
6. Śmierć Pana Jezusa	14
7. Czy Pan Jezus był w piekle?	15
8. Zmartwychwstanie Jezusa w ciele	16
9. Zasady odczytywania przypowieści biblijnych	19
10. Do kogo Pan Jezus skierował tę przypowieść?	22
11. Bogacz i Łazarz – gdzie są	25
12. Co Jezus mówił o Łazarzu i bogaczu	25
13. Nierealistyczne założenia	31
14. Wielki ucisk, Milenium	36
15. Dobry Pasterz	16. List 39,40

Wsparcie

na działalność statutową, prosimy
przesyłać na konto:
91 1020 1853 0000 9702 0068 1247

Korespondencje prosimy

kierować na adres:
Fundacja „Słowo Nadziei”
81-209 Gdynia ul. Działowskiego 1

AKTUALNY ADRES NASZEJ STRONY W INTERNECIE

www.sn.org.pl. maile Redakcja@sn.org.pl

Redakcja sobie zastrzega prawo do skracania i adiustacji nadesłanych tekstów.

Materiałów nie zamówionych Redakcja nie zwraca

WSZELKIE PRAWA ZASTRZEŻONE

ISSN 1425-3232

1. Jaką rolę czas, odgrywa w interpretacji Biblii?

Przeciwnik ludzkości najbardziej atakuje Boże Słowo, choć jest ono zapisane i wyłożone w Biblii. „Abyśmy byli wybawieni od ludzi przewrotnych i złych; albowiem wiara nie jest rzeczą wszystkich” (2 Tes. 3:2BW). „Dlatego z „drżeniem zbawienie swoje sprawujcie” (Filip.2:12BW). Albowiem Bóg „patrzy na tego, który z drżeniem odnosi się do mojego słowa” (66:2b. „A przecież słów Pisma nie można podważać” (Jana 10:35BWP).

„Słowo Boże jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić zamiary i myśli serca” (Hebr. 4:12BW). Dlatego pozwólmy mu mówić. „Jeśli kto mówi, niech mówi jak Słowo Boże” (1 Piotra 4:11aBW). „Nie bądź prędko w mówieniu i niech twoje serce nie wypowiada śpiesznie słowa przed Bogiem, bo Bóg jest w niebie, a ty na ziemi. Dlatego niech twoich słów będzie niewiele” (Koh. 5:1BW).

Pan Jezus obiecał, że nie zostawi swoich uczniów samych sobie: „Ja bowiem dam wam usta i mądrość, której nie będą mogli się oprzeć, ani jej odeprzeć wszyscy wasi przeciwnicy” (Łuk. 21:15BW). Nie zawsze musimy każdemu odpowiadać. „Lecz oni nic z tego nie zrozumieli i było to słowo zakryte przed nimi, i nie wiedzieli, co mówiono” (Łuk. 18:34BW).

Jeśli ktoś nas nie rozumie, to nie musi być oznaką złej woli. Może to nie jest ich czas. „Bracia! Co do mnie, nie mogłem przemawiać do was jak do ludzi duchowych, ale jak do cielesnych, jak do niemowląt w Chrystusie. Karmiłem was mlekiem, nie zwyczajnym

pokarmem, ponieważ do tego nie dorośliście. Zresztą, teraz też do tego nie dorastacie” (1 Kor. 3:1,2BWP). Odrzucimy baśnie. „Wystrzegaj się głupiej bezsensownej gadaniny, a ćwicz się w pobożności” (1 Tym. 4:7BWP).

Dobra rada

„Od człowieka głupiego się odsuń: rozumnych warg tam nie znajdziesz”. (Przyp. 14:7BT). „Początek słów jego ust to głupstwo, a koniec jego mowy to wielkie szaleństwo” (Koh. 10:13BT). „Nie odpowiadaj głupcowi według jego głupoty, abyś się nie upodobnił do niego” (Przy. 26:4 EŚP).

„Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia” (Filip 4:13EŚP). „Albowiem Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Filip 2:13 BW). Pilnujmy wyznaczonego nam miejsca: „A zatem ani ten, co sadi, jest czymś, ani ten, co podlewa, lecz Bóg, który daje wzrost. Bo ten, co sadi, i ten, co podlewa, jedno mają zadanie i każdy własną zapłatę odbierze według swojej pracy. Albowiem **współpracownikami Bożymi jesteśmy**; wy rolą Bożą, budowlą Bożą jesteście” (1 Kor. 3:7-9BW).

Głosiliśmy ludziom z Biblią w rękę kłamstwo, w przekonaniu, że jedynie my posiadaliśmy prawdę. Nasi ówcześni *nauczyciele* uciekali się do przeróżnych kłamstw, odczytywanych z Biblii. Nie biorąc pod uwagę **kontekstu i czasu**, o którym te wersety mówiły.

Często prorocтва, które głosiliśmy wypełniły się setki lat p.n.e. na Izraelu. Dlatego *niewolnik* zamienił Izrael literalny na *duchowy*, tym samym podważył Słowo. Szczery człowiek nawet nie

zakłada, że ktoś z Biblią w ręku może kłamać. To ostrzenie cały czas jest aktualne: „Biada temu, który w człowieku nadzieję pokłada i który w ciebie tylko widzi całą swoją siłę, a sercem swoim jest daleko od Pana” (Jer. 17:5 BW).

Nie znaliśmy historii Biblii, dlatego byliśmy łatwym łupem do indoktrynacji. Używano Biblii, aby być bardziej wiarygodnymi. Dziś wiemy, że nie głosiliśmy prawdy. Dlatego bądźmy ostrożni na każdy powiew jakiejś teorii. Już raz bylibyśmy w stanie umierać za kłamstwo.

Sama gorliwość nie wystarcza. „Gdzie nie ma rozważi, tam nawet gorliwość nie jest dobra; kto śpiesznie kroczy naprzód, może się potknąć. To głupota prowadzi człowieka na manowce, a potem jego serce wybucha gniewem na Pana” (Przyp. 19:2,3BW). „Odludek szuka pozorów, aby móc sprzeciwić się wszelkiej słusznej radzie” (Przyp. 18:1BW). „Do rozstrzygnięcia sprawy potrzebne jest zeznanie dwóch albo trzech świadków” (5 Mojż. 19:15).

Czas w Biblii

„Kto mądry, niech to zrozumie, kto rozumny, niech to pozna; gdyż drogi Pana są proste, sprawiedliwi nimi chodzą, lecz bezbożni na nich upadają” (Ozeasz 14:9BW). Wielu nie jest świadoma tego, jak ważny jest kontekst i czas w wypełnianiu proroctw.

Podczas dyskusji na ulicy mój rozmówca odczytał mi te słowa: „I weszli do Kafarnaum; i zaraz **w sabbat** wstąpił do synagogi, i nauczał” (Marka 1:21). Zadał mi pytanie, czy obchodzę sabbat? Odpowiedziałem, że nie! To nie jesteś naśladowcą Jezusa. Zadałem mu pytanie: Czy apostołowie nakazywali ob-

chodzić sabbat? Poprosiłem go o odczytanie tego wersetu: „Niechże was tedy nikt nie sądzi z powodu pokarmu i napoju albo z powodu święta lub nowiu księżyca **bądź sabbatu**” (Kol. 2:16). Nie odpowiedział.

Wiemy, że nie uczyli tego, ale: „**Co-dziennie** [nie tylko w sabbat] też jednomyślnie uczęszczali do świątyni, a łamiąc chleb po domach, przyjmowali pokarm z weselem i w prostocie serca” (Dzieje 2:46BW).

Ci ludzie nie rozróżniają Zakonu Mojżesza, od Prawa Łaski, które Pan Jezus ustanowił w dniu swojej śmierci. On powiedział: „Jestem posłany tylko do owiec zaginionych z domu Izraela” (Mat. 15:24BW).

„Nie mniemajcie, że przyszedłem rozwiązać zakon albo proroków; nie przyszedłem rozwiązać, lecz wypełnić” (Mat. 5:17 BW). „Potem wziął kielich i podziękował, dał im, mówiąc: Pijcie z niego wszyscy; albowiem to jest krew moja nowego przymierza, która się za wielu wylewa na odpuszczenie grzechów” (Mat. 26:27,28BW).

W godzinie Jego śmierci „Zasłona świątyni **rozdarła się na dwoje, od góry do dołu, i ziemia** się zatrzęsała, i skały popękały” (Mat. 27:51; Hebr. 10:19,20 BW).

Zakon przeminął wraz ze śmiercią Chrystusa, wraz z Dekalogiem i z 613 przypisami, w tym różnych świąt i obrzędów. (Hebr. 8:10,13). Podczas Zakonu dniem świętym był siódmy dzień tygodnia. Dla uczniów Chrystusa każdy dzień jest święty. Nawróceni chrześcijanie z Żydów, nie posiadali miejsc zgromadzeń, dlatego chodzili do świątyni, z której Żydzi z czasem ich wygonili. Ale oni nie uważali się nad sobą, ale posłusznie wypełniali nakaz

Chrystusa: „Ale weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dzieje 1:8).

Nie chodzili w mocy ciała, ale ducha, których na nich spoczął. Dlatego Pan przydawał im coraz więcej ludzi, którzy uwierzyli w Chytrusa. „Codziennie pomnażał liczbę tych, którzy mieli być zbawieni” (Dzieje 2:47b BWP).

Po kazaniu Piotra nawróciło się **trzy tysiące** Żydów. „Chwaląc Boga i ciesząc się przychylnością całego ludu (Dzieje 2:41,47BW). „Wielu zaś z tych, którzy słyszeli tę mowę, uwierzyło, a liczba mężów wzrosła do około **pięciu tysięcy**” (Dzieje 4:4W).

Przez Szczepana Bóg objawił, że „Najwyższy nie mieszka w budowlach rękami uczynionych, jak mówi prorok” (Dzieje 7:48; Iz. 66:1,2BW). Po 37 latach w 70 r. n.e., po świątyni nie pozostał kamień na kamieniu (Mat. 24:1-3).

Dlatego uczniowie Chrystusa zbierali się w domach jak czytamy: „Pozdrawiają was zbory azjatyckie. Pozdrawia was w Panu serdecznie Akwila i Pryscylla ze zbozem, który jest w ich domu” (1 Kor. 16:19BW). „Pozdrowcie braci w Laodycei i Nymfasy, i zbór, który jest w jego domu” (Kol. 4:15 BW).

Kilkadziesiąt lat temu poznałem wierzących, którzy spotykali się pod gruszą, lub w stodole. Często wracają do tamtych dni, choć dziś mają ładne sale i wygodne krzesła. Przez apostoła Pawła Bóg objawił: „Czy nie wiecie, że świątynią Bożą jesteście i że Duch Boży mieszka w was?” (1 Kor. 3:16 BW). „Jakież układ między świątynią Bożą a

bałwanami? Myśmy bowiem świątynią Boga żywego, jak powiedział Bóg: Zamieszkać w nich i będę się przechadzał pośród nich, I będę Bogiem ich, a oni będą ludem moim” (2 Kor. 6:16 BW). Pan Jezus jako Głowa kościoła (Ef. 1:22) nie ustanowił hierarchii kościelnej, ale wyposażył swoich uczniów w **dary** (Ef. 4:11-15); 1 Kor. 12:4-11).

Pamiętali na ostrzeżenia Pana Jezusa: „Wiecie, iż książęta narodów nadużywają swej władzy nad nimi, a ich możni rządzą nimi samowolnie. Nie tak ma być między wami; ale ktokolwiek by chciał między wami być wielki, niech będzie sługą waszym.

I ktokolwiek by chciał być między wami pierwszy, niech będzie sługą waszym. Podobnie jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służyło, lecz aby służył i oddał życie swoje na okup za wielu. I gdy On wychodził z Jerycha, szło za nim mnóstwo ludu” (Mat. 20:25-29 BW).

Kościół Państwowy

Niestety powyższe ostrzeżenie zostało wyparte. Już w połowie drugiego wieku pewni ludzie mianowali się biskupami i bez ich zgody nie wolno było obchodzić wieczerzy Pańskiej, chrztu etc.

Cezar Konstanty po 325 roku przejął władzę nad biskupami, których zamianował. Historia kościoła pokazuje, że kolejni władcy Rzymu zatwierdzali nauki, które miano przestrzegać między innymi Trójcę, życie pozagrobowe etc. Natomiast Pan Jezus zapowiedział, że wszelkie poznanie będzie objawione poprzez Ducha Prawdy, który zostanie im dany (Jana 16:13). Wielu wierzących opuszczało i opuszcza różne społeczności, tak jak kiedyś Waldensi, Husyci i inni. Z powodu nie głoszenia

Słowa. Musieli się ukrywać przed biskupami i ich poddanymi, pod rygorem więzienia lub śmierci. Dziś nie aresztuje się tych co nie idą za nimi, ale mają inne metody nacisku (Mat.10:34-42). „Gdyż miłosierdzia chcę, nie ofiary, waszego poznania Boga bardziej niż całopaleń” (Oz. 6:6 Literacki).

Historia Izraela za dni królów

Roboam, syn Salomona, doprowadził do podzielenia Izraela. Odłączyło się wtedy dziesięciopokoleniowe królestwo Izraela. Pod przywództwem ich króla Jeroboama odrzucono kapłaństwo Aaronowe.

Zbudował w Dan i Betel dwa złote cielce, którym oddawano cześć. I różne święta. Opuścili Boga, ale Bóg o nich nie zapomniał. W większości były to ofiary wojny na górze (1 Król. 12:32).

Chrześcijaństwo swój początek ma w apostołach, którzy wywodzili się z Izraela (Dzieje 2:42). Ich głową był i jest Pan Jezus (Ef. 1:22). Niestety z Żydów jak i chrześcijaństwa odchodzą ludzie z powodu nauczania.

Często nauki ludzkie przedkłada się ponad Słowo Boże: „Daremnie mi jednak cześć oddają, głosząc nauki, które są nakazami ludzkimi” (Mat. 15:9 BW).

„Nie każdy, kto do mnie mówi: Panie, Panie, wejdzie do Królestwa Niebios; lecz tylko ten, kto pełni wolę Ojca mego, który jest w niebie” (Mat. 7:21 BW). „Jeśli wasza sprawiedliwość nie

będzie przewyższała nauczycieli Pisma i faryzeuszów, na pewno nie wejdziecie do królestwa niebieskiego” (Mat. 5:20 BWP „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Bożego” (Jana 3:3BW).

Żydzi przekonywali, że tylko oni mają prawo wejść do Królestwa Bożego. Podobnie czynią niektóre społeczności chrześcijańskie. Wiara na pokaz, Boga nie interesuje. Pan Jezus przeciwstawiał się im podając różne przykłady: „Zaprawdę powiadam wam, że celnicy i wszetecznice wyprzedzają was do Królestwa Bożego” (Mat. 21:31BW).

Nie pochwalił celników, ani wszeteczników, za ich czyny. Ale oni zawrócili z tej zgubnej drogi: „celnicy i wszetecznicie uwierzyli mu; a wy, chociaż to widzieliście, nie odczuliście potem skruchy, aby mu uwierzyć” (Mat.21:32 BW).

Sporo religii oferuje zbawienia przez przynależność do ich kościoła. Ale to Pan Jezus wybierze tych, którzy są Jego i wierzą Mu sercem niepodzielnym (Jan 3:36). „Ażeby wypróbowana wiara wasza okazała się cenniejsza niż znikome złoto, w ogniu wypróbowane, ku chwale i czci, i sławie, gdy się objawi Jezus Chrystus” (1 Piotra 1:7BW). Nie ma zbawienia w instytucji religijnej. Tylko indywidualną wiara w Boga i Pana Jezusa, prowadzi do wieczności (Rzym. 10:9,10).

- Musimy uwzględniać czas, który jest opisany w Biblii. Mar. 13:33
- Tylko Słowo Boże ma moc! Mat. 22:29
- Tylko Pan Jezus jest drogą do wieczności (Jan 14:6

2. Wypełnienie proroctw, co do joty!

Wiele nieporozumień jest rezultatem niezwracania uwagi, na formę literacką w jakiej zostały zapisane dane nauki. Nie zwracanie uwagi na te zasady, wprowadza niepotrzebne podziały. Dlatego zwracamy uwagę o jakim Zakonie czytamy. Zakon, który Bóg dał Mojżeszowi i przemiął (Hebr. 8:7-13). W ST nie wypełniło się co najmniej kilkaset proroctw, które wypełnią się w podczas wielkiego ucisku i Milenium.

Niektóre wersety są zapisane w przypowieściach i przedstawiają czytelnikowi konkretne wzorce postaw i zachowań. Cechą charakterystyczną, dla tego gatunku, są dwie płaszczyzny znaczeniowe. Dosłowna - **fabularna**, odnosi się do prostych spraw, która są bliskie doświadczeniu każdego człowieka. Na przykład przypowieść o siewcy, gdzie **ziemia** symbolizuje tych, którzy słuchają Słowa Bożego, zaś **ziarno** jest Bożą Nauką.

Niektórzy tłumacze Biblii, widząc ogień w danej przypowieści, zamieniają hebrajskie słowa *Gehenna* i *Szeol* na greckie **piekło**, **otchłań**. Gehenna była kraina geograficzną, dlatego nie podlega interpretacji. **Hades**, wg mitów greckich, był bogiem świata podziemnego i zmarłych.

Tym samym, wielu naucza mitologię grecką. Dlatego bogacza wysyłają do *piekła*, a Łazarza do *nieba*. Żydom nie było znane piekło. Pojawiło się ono z niepoprawnego tłumaczenia. Ale nie za wszystko odpowiada tłumacz. Ostatnim ogniwem w tłumaczeniu jest cenzor kościelny, danej religii. Cenzor Kościelny pilnuje aby tekst był zgodny z linią jego religii, a nie oryginałem. Dla

tego wydają kolejne tłumaczenia poprawione. Nieraz jest to uzasadnione ponieważ znaleziono jakieś stare pozabiblijne zapisy, przez które lepiej rozumiano dane słowo, ale nie ma ono wpływu na wykładnię.

Skutkiem tego mamy na świecie ponad 40.000 religii chrześcijańskich, a Głową Kościoła jest tylko Pan Jezus (Ef. 1:22). Najchętniej cenzorzy zamieniają *Szeol* na **piekło**, lub **otchłań**, o których nie nauczał ani Pan Jezus, ani apostołowie.

To komentarze, a nie Biblia, często zaciemniają jasny przekaz. Dlatego coraz częściej można usłyszeć: „a kto to wie, jak to było zapisane na początku?”

Jednego możemy być pewni, że Wszechmocny Bóg chroni swoje Słowo, choć próbowano je spalić, związać łańcuchami, podrabiać, wycinać lub coś dopisywać. Biblia to Boża własność. On dba o to, aby wszelkie manipulacje były w porę **nagłośnione**, poprawione, aby ochronić swój lud.

Ci, którzy zabraniali czytać Biblię swym owieczkom, to ich niegodna postawa, obróciła się przeciw nim. Jeden biskup ubolewał, że wierni kiedy na pokutę dostają czytanie Nowego Testamentu są zawiedzeni.

Jeden pan opowiadał mi, że przed wojną ksiądz chodząc po kołendzie, zauważył u niego Biblię. Wziął ją, nie pytając o zgodę właściciela. Dziś zachęcają do czytania, ale z marnym skutkiem.

Chrześcijan obowiązuje tylko Biblia!

Hebrajskie słowa *Gehenna* i *Szeol*, niektórzy tłumacze W NT oddają na **piekło**, lub **otchłań**.

3. Zapowiedziane prorocтва o Jezusie

Ktoś obliczył, że wraz pierwszym przyjściem Jezusa, było zapowiedziane około 300 prorocत्व i tyle samo ma się wypełnić podczas Jego Paruzji. „Chrystus, był ofiarowany, aby zgładzić grzechy wielu” (Hebr. 9:28a). Nie powiedział, że *wszystkich*, ponieważ nie wszyscy w Niego uwierzą.

Urodził się tam gdzie został przez proroków zapowiedziany. W **Betlejem**, (Mich. 5:1; Łuk. 2:4-5;). Również miał przyjść z **Egiptu** (Oz. 11:1; Mat. 2:13-15. Maria i Józef, mieszkali w Nazarecie, około 160 km od Betlejem.

Ale Bóg nie zmienił Jego miejsca narodzenia. Tak jak: „Nie zmieniła się w Prawie ani jedna litera, ani jedna kreska, aż się wszystko spełniło” (Mat. 5:18 EŚP).

Kiedy zbliżał się czas, jego narodzin, namiestnik Syrii, Kwiryniusz wydał dekret o spisie ludności (Łuk. 2:1-3). Kwiryniusz nie znał prorocत्व jako poganin, ale Bóg posłużył się nim, aby wypełnił prorocत्व.

Dlatego Józef z Marią musieli iść do miasta Dawidowego, Betlejem z którego pochodził Józef (Łuk. 2:4). Nie mieli zarezerwowanego Hotelu, ani akuszerki. Nie pomogłyby argumenty, że Maria jest bliska rozwiązania. Jezus miał urodzić się w Betlejem, i tak się stało.

Do tych prorocत्व nawiązał apostoł Piotr po zesłaniu Ducha Świętego: „Mężowie bracia, wolno mi otwarcie mówić do was o patriarsze Dawidzie, że umarł i został pogrzebany, a jego grób jest u nas aż po dzień dzisiejszy. Będąc jednak prorokiem i wiedząc, że mu Bóg zaręczył przysięgą, iż jego cielesny potomek zasiądzie na tronie

jego” Dzieje 2:29,30BW). Chrystus wypełni pozostałe proroctawa w wielkim ucisku i w Milenium (Obj. 20:4). „Potem „nastąpi koniec, gdy przekaże królowanie Bogu i Ojcu i gdy pokona wszelką zwierzchność, władzę i moc. Trzeba bowiem, ażeby królował, aż położy wszystkich nieprzyjaciół u nóg swoich. (...) A gdy już wszystko zostanie Mu poddane, wtedy i sam Syn zostanie poddany Temu, który Synowi poddał wszystko, aby Bóg był wszystkim we wszystkich” (1 Kor. 15:24-28BWP).

Dlatego apostoł Paweł zachęca, aby strzec i pilnować nauk które zostały zapisane w Biblii (2 Tym. 3:14-17). Ale Izrael myślał tylko o sobie. Po wzbudzeniu Jezusa z martwych: „Zapytali Go: „Panie, czy w tym czasie odbudujesz królestwo Izraelowi” (Dzieje 1:6BW).

Zwiedzenia

Proroctawa wypełniają się w wyznaczonym przez Boga czasie i miejscu. Nietety na temat drugiego przyjścia narosło tak wiele zwodniczych półprawd i kłamstw, które wielu doprowadzą do upadku. Przed czym Chrystus ostrzegał: „Gdyby wam wtedy kto powiedział: Oto tu jest Chrystus albo tam, nie wierzcie. Powstaną bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i czynić będą wielkie znaki i cuda, aby, *o ile można, zwieść i wybranych*. Oto przepowiedziałem wam” (Mat. 24:23-25 BW).

Tak samo ostrzega apostoł Paweł: (2 Tes. 2:9-12BW). Nie popełniamy tego samego błędu co Żydzi, podczas jego pierwszego przyjścia. Za nieposłuszeństwo zostali rozproszeni na cały świat

(Mat. 23:37-39). Dlatego „Cokolwiek bowiem przedtem napisano, dla naszego pouczenia napisano, abyśmy przez cierpliwość i przez pociechę z Pism nadzieję mieli” (Rzym. 15:4BW).

„Czego Izrael szukał, tego nie osiągnął, ale wybrani osiągnęli; pozostali zaś ulegli zatwardziałości, jak napisano:

Zesłał Bóg na nich ducha znieczulenia, dał im oczy, które nie widzą, i uszy, które nie słyszą, aż do dnia dzisiejszego. A Dawid powiada: Niechaj stół ich stanie się dla nich sidłem i siecią, i zgorszeniem, i zapłatą; niech zaćmiał się ich oczy, aby nie widzieli, a grzbiet ich pochyl na zawsze. Mówię tedy:

Czy się potknęli, aby upaść? Bynajmniej. Wszak wskutek ich upadku zbawienie doszło do pogan, aby w nich wzbudzić zawiść. Bo jeśli ich upadek stał się bogactwem świata, a ich porażka bogactwem pogan, to o ileż bardziej ich pełnia?” (Rzym. 11:7-12BW).

Na tych przykładach widzimy, że prorocstwo musi wypełnić się w danym czasie i miejscu, tak jak zostało zapowiedziane. Nauka Biblii jest spójna w każdej kropce i kresce. Tłumaczy się sama, kontekstem, i innymi prorocstwami, które tego wydarzenia dotyczą.

Uczonych w Piśmie w Izraelu

Wybierano w obecności trzech świadków. Wybrani przysięgali, że nie zmienią żadnej litery, ani wyrazu w Biblii. Tak samo i nam nie wolno nic zamieniać. Pan Jezus powiedział: „Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy, że zamykacie Królestwo Niebios przed ludźmi, albowiem sami nie wchodzić ani nie pozwalacie wejść tym, którzy wchodzi” (Mat. 23:13BW). „Gdzie wiele słów tam grzechu nie unikniesz. Wielomów-

stwem nie zaciemniajmy Słowa Bożego. Nie bądźmy tymi, którzy swoim nauczaniem – jakby chcieli Bogu powiedzieć – zaspaleś. Dlatego wyznaczają różne daty i wydarzenia. Wieszczą, że czas jest tuż, tuż. Każdy kto przybliży lub oddala prorocstwa, tym samym daje dowód, że nie wierzy Bogu (Jana 19:28 ; Amosa 3:7).

Wielki ucisk został zapisany w Obj. 6-19 rozdz. i innych Księgach. Prorocstwa wypełnią się tak jak zostały zapisane „**Drugi raz** ukaże się nie z powodu grzechu, lecz ku zbawieniu tym, którzy go oczekują” (Hebr. 9:28b BW).

Zamiast nękać ludzi różnymi nowinkami, czynmy to, co nam nakazał (Mat. 10:7,8). Zajęci tą pracą w pokoju oczekujemy Jego przyjścia. „Ktokolwiek cokolwiek doda, lub ujmie. Bóg doda mu plag i ujmie jego uczestnictwo w drzewie życia i w Mieście Świętym” Obj. 22: 18,19).

„Taka bowiem jest wola Boga, abyście dobrze czyniąc, zamknęli usta niewiedzy głupich ludzi; Jak ludzie wolni, ale nie jak ci, którzy używają wolności jako zasłony dla zła, lecz jak służy Boga” (1 Piotra 2:15,16 UBG).

Obecnie niektórzy opowiada się, że w niebie jest już tłok, choć nie mieli wizji, ani tam nie byli. Pierwsze zmartwychwstanie rozpocznie się wraz Paruzją (1 Kor. 15:23). Kłamstwem też jest to, że Pan Jezus już przyszedł (1 Tes. 4:13-18 BW).

Pocieszajmy się Słowem (Ef. 5:19), bo wypełni się tylko to, co nim jest zapisane na wyznaczony czas. Trzymajmy się tej zasady, a ‘Wtedy poznamy prawdę, która nas wyswobodzi’ od ludzkich tradycji i filozofii (Jana 8:31,32; Kol. 2:8).

4. Gehenna – co to za miejsce?

„Uczniowie pytali Go: Dlaczego nauczasz ich w przypowieściach? Odpowiedział im: Wam dane jest poznać tajemnice królestwa niebieskiego, a im nie. Bo temu, który ma, będzie dodane i będzie posiadał aż w nadmiarze, a temu, który nie ma, będzie zabrane nawet to, co ma. To właśnie dlatego mówię do nich w przypowieściach: patrzą bowiem, a nie widzą, i słuchają, a nie słyszą i nie rozumieją”. (Mat. 13:10-13BWP). Ta zasada jest niezmieniona.

Niektórzy mówią, że trzeba postraszyć ludzi - piekłem, bo wtedy są bardziej posłuszni. Ale nie powinniśmy Boga wielbić z powodu strachu, ale z miłości? „Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim” (1 Jana 4:16 BT).

Służenie Bogu ze strachu, wystawia Mu złe świadectwo, gdyż *On jest miłością*. Doktryna o wiecznych mękach nie była znana w Zakonie Mojżesza, ani apostołom. Dlatego trwajmy w tej nauce” (Dzieje 2:42,46 BW).

Kiedy do Pana Jezusa przyszedł bogaty młodzieniec, któremu żal było rozdać swój majątek, Jezus nie postraszył go piekłem: „ale spojrzał nań z *miłością* i rzekł mu: Jednego ci brak; idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie, po czym przyjdź i naśladowaj mnie” (Marka 10:21 BW).

Nie znamy dalszego losu tego młodzieńca, ale został nam dany jako przykład. Często próbujemy kogoś przymusić, aby chodził tak jak my, i tam gdzie my (Mar. 9:38-40). Zamiast przymusu spojrzmy na niego z *miłością*. Pan

Jezus nie nauczał, że bogaci nie wejdą do Królestwa Bożego, ale, że: „Łatwiej jest wielbładowi przejść przez ucho igielne niż bogatemu wejść do Królestwa Bożego” (Marka 10:25 BW).

Apostoł Paweł naucza, że nie pieniądze, ale pokładanie w nich ufności jest złe: „Albowiem korzeniem wszelkiego zła jest miłość pieniędzy; niektórzy, ulegając jej, zboczyli z drogi wiary i uwikłali się sami w przeróżne cierpienia” (1 Tym. 6:10 BW).

Pieniądz ma być środkiem, a nie celem naszego życia. „Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej chciwości. Niczyje bowiem życie nie zależy od obfitości tego, co kto posiada” (Łuk. 12:16 BWP).

Pan Jezus i apostołowie nie nauczali, że dobra materialne lub ich brak, będą decydować o utracie wieczności. Nie głosił, że Łazarz z powodu ubóstwa ma zagwarantowane niebo. Takie nauczanie nie pochodzi z Biblii. „Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny, kto zaś nie słucha Syna, nie ujrzy żywota, lecz gniew Boży ciąży na nim” (Jan 3:36).

Gehenna w Judaizmie

W oficjalnej doktrynie judaizmu wiara w życie pozagrobowe, jak i w istnienie miejsca wiecznego spoczynku jest negowana. Ich występowanie w religii żydowskiej postrzegane jest jako pokłosie obcych kultur i religii, szczególnie pogańskich, które oddziaływały na judaizm przez setki lat żydowskiej diaspory.

[Wikipedia](#)

Pierwszymi uczniami Jezusa byli Żydzi. „Każdego, kto wierzy, najpierw Żyda, potem Greka” (Rzym. 1:16BW). Herezja mitów greckich, obca była w zborach wczesnochrześcijańskich.

Pojawiły się w okresie upaństwowienia chrześcijaństwa po roku 325, które z czasem wyparły wiele nauk biblijnych. Wielu nie jest świadoma tego, że głosi mity greckie, a nie nauki Pisma Świętego.

Również nauczania ojców kościoła, też nie są spójne, podobnie wielu duchownych ma swoje tezy o tej przypowieści. Niektórzy głoszą, że dotyczy on zmarłych wstania i życia po śmierci. Jedni już wysyłają zmarłych do czyśćca, inni piekła, lub nieba.

Te mity wkradły się do społeczności chrześcijańskich. Judaizm nie zajmował się życiem pozagrobowym, wprost przeciwnie! „Wszelką pracę, na jaką natkną się twoje ręce, podejmij według swoich sił! Bo nie będzie już ani pracy, ani myślenia, ani wiedzy, ani mądrości w krainie umarłych, do której zmierzasz” (Koh. 9:10 EŚP)

Gehenna, czy Szeol?

Komentarze różnych teologów czynią wielki zamęt. Nauka o cierpieniach w **Szeolu**, nie pochodzi z Biblii. Nie znajdujemy jej w nauczaniu Zakonu, (Iz. 26:19-21; Dan 12:1-13). Wprost przeciwnie. To na te powyższe słowa powoływał się Pan Jezus w (Jan 5:28,29). Również apostoł Paweł poświęcił temu tematowi obszerne uzasadnienie, które są spójne z nauczaniem ST. Między innymi 1 Kor. 15:12-58; 1 Tes. 4:13-18). Apostoł Jan opisał w Obj. 11:15-19)

Paweł naucza, że: „Choćby byli na niebie i na ziemi tak zwani bogowie jest zresztą mnóstwo takich bogów i panów, dla nas istnieje tylko jeden Bóg Ojciec, od którego wszystko pochodzi i dla którego my istniejemy, oraz jeden Pan Jezus Chrystus, przez którego

wszystko się stało i dzięki któremu także my jesteśmy” (1 Kor. 8:5,6BWP). Kiedy zgrzeszyli nasi prarodzice. Bóg nie powiedział do nich: „pójdziecie do piekła, ale **gdy zjesz z niego, na pewno umrzesz**” (Rdz. 2:17).

W Liście do Rzymian 5:12 jest wyraźne nawiązanie do tego wydarzenia: „Dlatego też jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, **a przez grzech śmierć**, i w ten sposób śmierć przeszła na wszystkich ludzi, ponieważ wszyscy zgrzeszyli”. To nie Biblia podaje różne teorie, ale ludzie. Dlatego korzystajmy z różnych przekładów. Baczmy na to co głosimy, abyśmy nie stali się głosicielami kłamstwa!

Nieprecyzyjne tłumaczenia

Niektórzy tłumacze dowolnie zastępują **gehennę**, lub **szeol** ze ST, na **piekło**, **Hades**, czy **otchłań** w NT. Według Biblii - **Gehenna** była miejscem geograficznym w Izraelu jako dolina Hinnoma, która ciągnęła się na południowy zachód od starożytnej Jerozolimy.

W ST wspomniano tę dolinę kilkanaście razy (Joz. 15:8; 18:16; Jer. 19:2,6). Król Judy, Achaz (734-728). „Palił kadzidło w dolinie syna Hinnom i spalił swoich synów w ogniu, naśladując obrzydliwości pogan, których PAN wygnał przed synami Izraela” (2 Kronic 28:3).

Również król **Manases** (699-643) uprawiał tam bałwochwalstwo: Bóg przez proroka Jeremiasza podał tę informację: „Zaprawdę, czynili synowie Judy to wszystko, w czym nie mam żadnego upodobania mówi Pan. Swoje posągi obrzydliwości umieścili w Świątyni, by ją zbezcześcić, tę Świątynię, która nosi moje imię. Zbudowali też miejsce kultu, wzniesienie Tofet w

dolinie Ben Hinnom, i tam składali w ofierze całopalenia swoich własnych synów i własne córki, czego im nigdy nie nakazywałem i o czym nigdy nawet nie myślałem” (Jer. 7:30, 31,35BWP).

Dopiero około 641-609 r. p.n.e. wierny król Jozjasz nakazał zniszczyć Tofet w Dolinie Synów Hinnona, żeby nikt już nie mógł przeprowadzać przez ogień swojego syna lub swojej córki ku czci bożka Molocha? (2 Król. 23:10; 5Mojż 18:10BWP).

Jak czytamy w Biblii, Dolina Hinom była miejscem geograficznym, dlatego nie mogą odbywać się niej wieczne męki ponieważ, została zniszczona prawie 2700 lat temu.

Pan Jezus używając przerośni powiedział: „A jeśli twoje własne oko jest ci powodem do grzechu, to wyłup je sobie. **Lepiej bowiem** będzie, gdy z jednym okiem wejdiesz do królestwa Bożego, niż żebyś z dwójgiem oczu miał być wrzucony do piekła, gdzie robak ich nie umiera i ogień nie gaśnie” (Mar. 9:47,48BW). Nie czytamy w NT, aby choć jeden raz, ktoś z uczniów

Chrystusa wyłupał sobie oczy, z powodu tego, że zgrzeszył. Apostoł Jan raczej zachęcał do modlitwy: „Moje dzieci, piszę wam to, abyście nie grzeszyli. Jeśli jednak ktoś zgrzeszy, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa sprawiedliwego. I on jest prześlaniem za nasze grzechy, a nie tylko za nasze, lecz także za grzechy całego świata” (1 Jan 2:1,2).

W NT niektórzy tłumacze niezgodnie z faktami geograficznymi zamienili **Ge-hennę** na piekło. Apostołowie ani raz nikogo nie skazali na piekło. Jakub w tym Liście napisał: „**Język** też jest **ogniem i światem nieprawości**. Język jest tak ułożony wśród naszych członków, że kała całe ciało i zapala bieg życia, i jest zapalony przez **ogień piekielny**” (Jak 3:6 EŚP).

Z tych przykładów widzimy, że Pan Jezus, i Jakub **używali przerośni**, która uczy, że język jest jak ogień i niszczy przyjaciół. Nie kierujmy się w stronę pogaństwa, ale eklezji Jezusa Chrystusa. (patrz Przyp. 4:14-18).

5. Gdzie w Biblii występuje słowo *piekło*?

Nigdzie! „Gdzież jest, o śmierci, zwycięstwo twoje? Gdzież jest, o śmierci, *źródło* twoje?” (Mat. 11,23BM). Niektóre przekłady, *źródło* też zamieniają na *piekło*, *otchłań*, lub *śmierć* (Mat. 16: 18,23; Łuk. 10,15).

Czy Pan Jezus był trzy dni w piekle?

Niewiasty szukały Go w grobie. Prorocтва zapowiadały: „Nie pozostawisz mnie bowiem w krainie umarłych, i nie dopuścisz, aby twój święty uległ rozkładowi” (Dzieje 2:27,31; Ps. 16:10EŚP).

Pan Jezus powiedział: „Mam klucze śmierci i Krainy Umarłych” Obj. 1:18 BM). „Pokonał śmierć i skierował nas ku życiu wiecznemu przez Ewangelię” (2 Tym. 1:10). Wtedy „Rozbroił nadziemskie władze i zwierzchności, i wystawił je na pokaz, odniósłszy w nim triumf nad nimi” (Kol 2:15BW).

„Gdyż i Chrystus raz za grzechy cierpiał, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was przywieść do Boga; Poniósł co prawda śmierć na ciele, lecz Duchem został powołany do życia” (1

Piotra 3:18; patrz Rzym. 8:11BWP). Pan Jezus nie powstał duchowo, ale w ciele. „To Bóg Go wzbudził z martwych” (Dzieje 10:40). „Który przemieni **znikome ciało nasze** w postać, podobną do uwielbionego ciała swego” (Filip. 3:21).

W Biblii ważny jest czas i miejsce

„Dawid, który umarł i został pochowany, a **grób** jego u nas dotychczas się znajduje” (Dzieje 2:29). Dawi tak jak wszyscy czeka na zmartwychwstanie (Jana 5:28). Bóg wyznaczył też czas zbuntowanym „aniółom, którzy zgrzeszyli, nie odpuścił, ale wydał ich do ciemnych lochów Tartaru, aby byli zachowani na sąd” (2 Piotra 2:4; Judy 6 BT).

Apostoł Piotr zapowiada gniew Boży, podczas wielkiego ucisku, który dotknie mieszkańców ziemi: „Dzień Pański zaś przyjdzie jak złodziej. Niebo i ziemia znikną wtedy w okamgnieniu, gwiazdy rozsypią się pod działaniem ognia, a po ziemi i tym, co ją wypełnia, nie pozostanie nawet ślad najmniejszy.

A skoro wszystko, co istnieje, w ten sposób ulegnie zagładzie, to jakże święcie i pobożnie powinniście żyć, nie tylko oczekując na przyjście dnia Bożego, lecz także starając się je przyspieszyć. Wtedy niebo zniknie w płomieniach ognia, a gwiazdy roztopią się od żaru” (2 Piotra 3:7-12BW). Na tych wydarzeniach zakończy się wielki ucisk.

Wybrani czekają na tę obietnicę:

Wierni oczekują na całkowite wyzwolenie od zła. Skąd czerpali i czerpią te informacje? Z proroctwa Izajasza 65:17, 18). „Oto Ja stworzę nowe niebo i nową ziemię i nie będzie się wspominało rzeczy dawnych, i nie przyjdą one na myśl nikomu. A raczej będą się radować i

weselić po wszystkie czasy z tego, co ja stworzę, bo oto Ja stworzę z Jeruzalemu wesele, a z jego ludu radość!”

Na to proroctwo czekają wierni: „Lecz my, zgodnie z przyrzeczeniem Pana, oczekujemy **na nowe niebo i nową ziemię** miejsce zamieszkania sprawiedliwości” (2 Piotra 3:13 BW).

Tak apostoł (2 Piotra 3:7-12) opisał wielki ucisk. Natomiast nowe niebo i nową ziemię w 3:13. Choć te wydarzenia zostały zapisane wersem po wersecie, to dzieli je 1000 lat.

Gdy się skończy 1000 lat

W Objawieniu 20:1-3 zapisano, związanie szatana na 1000 lat. Kiedy ten czas minie zostanie rozwiązany. Tych co się zbuntują *będzie jak piasku morskiego*. Wtedy „ogień spadnie z nieba i pochłonie ich” (Obj. 20:9).

„Inni umarli nie ożyli, aż się dopełniło tysiąc lat” (Obj. 20:5BW). W tym czasie rozpocznie się **Sąd Ostateczny** – zwany drugim zmartwychwstaniem (Obj. 20:5, 6,12,13). „Kogo zaś nie znaleziono wpisanego do księgi życia, wrzucono do jeziora ognia” (Obj. 20:15BP).

Zostaną wzbudzeni wszyscy włącznie z Adamem i Ewą. (Dzieje 24: 15). „A jako ostatni wróg zniszczona będzie śmierć” (1 Kor. 15:26BW). Wtedy Pan Jezus odda władzę Ojcu (1 Kor. 15:27, 28).

„I **śmierć**, i **piekło** zostały wrzucone do jeziora ognistego; **owo jezioro ogniste, to druga śmierć**” (Obj. 20:14BW). Kiedy wszelkie zło zostanie zniszczone, wtedy rozpoczną **nowe niebo i nowa ziemia** (2 Piotra 3:13; Obj. 21:1-5).

6. Śmierć Pana Jezusa

Przeciwnicy bardzo uważnie słuchali tego co mówił Jezus, ale nie po to, aby się nawrócić ale: „Czyhali przy tym, żeby go podchwycić na jakimś słowie” (Łuk. 11:54BT).

Cieszyli się, obserwując śmierć Jezusa. „A od szóstej godziny do godziny dziewiątej ciemność zaległa całą ziemię. A około dziewiątej godziny zawołał Jezus donośnym głosem: Eli, Eli, lama sabachani! Co znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?

Niektórzy zaś z tych, co tam stali, usłyszawszy to, mówili: Ten Eliasza woła. I zaraz pobiegł jeden z nich, wziął gąbkę, napenił octem, włożył na trzcinę i dał mu pić. A inni mówili: Poczekaj, zobaczymy, czy Eliasz przyjdzie, aby go wyratować. Ale Jezus znowu zawołał donośnym głosem i oddał ducha” (Mat. 27: 45-50BW).

Byli przekonani że wykluczyli groźnego przeciwnika. Ale Jego śmierć była początkiem ich problemów, włącznie ze zniszczeniem Jerozolimy i świątynią, oraz rozproszenie Żydów na cały świat (Mat. 24:1,2). Jego śmierć nie była pospolita tak, jak przeciętnego człowieka.

W tym dniu po XV wiekach zasłona, [w Świątyni] która oddzielała miejsce święte od najświętszego rozdarła „się od góry do dołu na dwie części. I skały popękały” (Mat. 27: 51BW).

Apostoł tak skomentował to rozdziarcie: „Mamy więc pewność, bracia”, że wejdziemy do miejsca świętego dzięki krwi Jezusa. On stworzył dla nas nową, życiodajną drogę **przez zasłonę, którą jest Jego ciało. On jest wielkim kapłanem nad domem Bożym**” (Hebr. 10:

19-21EŚP). Zapobiegliwi kapłani i faryzeusze poszli do Piłata po pomoc: „Każ więc zabezpieczyć grób aż do trzeciego dnia, żeby przypadkiem nie przyszli jego uczniowie, nie wykradli Go i nie powiedzieli ludowi: Powstał z martwych. I będzie ostatnie oszustwo gorsze niż pierwsze” (Mat. 27:64BT).

Nie zobaczyli w Nim zbawcę, na którego czekali ponad 4000 lat. Obce były i są te słowa: „Patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela wiary, który zamiast doznać należytej mu radości, wycierpiał krzyż, nie bacząc na jego hańbę, i usiadł na prawicy tronu Bożego” Hebr. 12:2 BW).

„Nie dlatego, żeby wielokrotnie ofiarować samego siebie, podobnie jak arcykapłan wchodzi do świątyni co roku z cudzą krwią, gdyż w takim razie musiałby cierpieć wiele razy od początku świata; ale obecnie objawił się On jeden raz u schyłku wieków dla zgładzenia grzechu przez ofiarowanie samego siebie” (Hebr. 9:27-26BW).

„Którzy mocą Bożą strzeżeni jesteście przez wiarę w zbawienie, przygotowane do objawienia się w czasie ostatecznym” (1 Piotra 1:5EŚP). „Ale Pismo zamknęło wszystko pod władzą grzechu, aby dzięki wierze w Jezusa Chrystusa obietnica urzeczywistniła się w tych, którzy wierzą” (Gal. 3:22; Rzym. 10:4BW).

Określenia biblijne

Gehenna - to kraina geograficzna i nie podlega interpretacji

Szeol – czyli grób. Tak to miejsce opisał ST (Koh. 9:5,10).

Hades piekło, otchłań – pochodzą z mitów greckich,

7. Czy Pan Jezus był w piekle?

Niektórzy nauczają, że Jezus poszedł do piekła. Apostołowie tego nie głosili. Niestety mity w wielu kościołach wyparły nauczanie apostołów. To prawda, że Pan Jezus po zmartwychwstaniu poszedł ogłosić wyrok, ale komu?

Odpowiedź jest jedna, zbuntowanym aniołom, którzy za dni Potopu brali sobie córki ziemskie za żony i płodzili dzieci - nefilimów. Bóg „*umieścił ich w mrocznych lochach*” (2 Piotra 2:4 BW). Według BT do *Tartaru* bliżej nieokreślonego miejsca). Ta prawda biblijna została objawiona i zapisana w Biblii (Rdz. 6:1-3).

Nie wyprowadził żadnych zmarłych, ponieważ każdy musi być osądzony. Do dziś ich piekło jest puste, jak i również niebo, wolne od ludzi. Sędzią jest Pan Jezus, który nikogo jeszcze nie osądził. (Jan 5:22).

„Albowiem my wszyscy musimy stanąć przed sądem Chrystusowym, aby każdy odebrał zapłatę za uczynki swoje, dokonane w ciele, dobre czy złe” (2 Kor. 5: 10BW). Już za dni apostołów szerzyły się dwie herezje: Że zmartwychwstania nie ma (1 Kor. 15:12-14). Druga, że zmartwychwstanie już się dokonało (2 Tym. 2:17,18).

Apostołowie pilnowali nauki. Pisali listy, odwiedzali Zbory osobiście, lub wysyłali uczniów. Nie oswajali się z kłamstwem, ani nie mówili *jak się pięknie różnimy*. Mamy zapisane z jakimi herezjami wtedy walczyli.

Apostoł Piotr podjął ten temat w dwóch listach. „Bo i Chrystus raz za grzechy cierpiał - sprawiedliwy za niesprawiedliwych - aby was przyprowadzić do Boga. Jego ciało wprowadzić zabito, ale mocą Ducha został przywrócony do

życia. Jego mocą poszedł również, aby ogłosić naukę uwięzionym duchom, które niegdyś, za dni Noego, nie okazały posłuszeństwa” (1 Piotra 3:18,19 BW).

W Drugim Liście Piotr 2:4BP zapisał: „Jeżeli bowiem Bóg nie przebaczył aniołom, którzy zgrzeszyli, lecz strącił ich do ciemnych czeluści Tartaru, zatrzymując ich [tam aż] do [chwili] sądu”

Poświadcza to trzeci świadek: „Aniołów zaś, którzy nie zachowali zakreślonego dla nich okręgu, lecz opuścili własne mieszkanie, trzyma w **wiecznych pętach w ciemnicy na wielki dzień sądu**” (Judy 1:6BW).

Niestety niektórzy tłumacze Biblii, posunęli się do absurdu: Przekręcili zarówno literę, jak i Ducha Biblii (2 Kor. 3:6). Zapisali, że Pan Jezus „Za sprawą owego Ducha poszedł nawet ogłosić zbawienie duchom znajdującym się w otchłani” (1 Piotra 3:19 BWP). Jakub upomina: „przynajmniej nie przechwalajcie się i nie kłamcie wbrew prawdzie (Jakub 3:14).

Powyższe Listy nawiązują do czasów Potopu (1 Mojż. 6:1-3). Po wielkim Ucisku zostaną uwięzieni, szatan i Jego demony na 1000 lat (Obj. 20:1-3). Po ostatniej próbie nastanie ich ostateczny koniec (Obj. 20:7-10).

„A diabeł, który ich zwodził, został wrzucony do jeziora z ognia i siarki, gdzie znajduje się też zwierzę i fałszywy prorok, i będą dręczeni dniem i nocą na wieki wieków” (...) „Śmierć, i piekło zostały wrzucone do jeziora ognistego; owo ***jezioro ogniste, to druga śmierć***. (Obj. 20:10,14; Mat. 25:

41; 1 Kor. 15:26-28BW). Wiele toczy się teorii na temat *jeziora ognia*. Pan Jezus objawił Janowi, że jest nim dru-ga śmierć w którym też znajdzie się piekło i śmierć. Te przykłady powinni nas zachęcić aby korzystać z różnych przekładów Biblii. Szczególnie tych, którzy tłumaczą po swojemu. Oni najlepiej wyłuskują sobie różne przekrety.

Nie zapominajmy, że Bóg pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy. Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek, Chrystus Jezus, który wydał siebie samego na okup za wszystkich jako świadectwo we właściwym czasie” (1 Tym. 2:4-6 BP).

8. Zmartwychwstanie Pana Jezusa w ciełe

Pochowano Go pod odsłoną nocy, bez rozgłosu. „Trzeciego dnia został wzbudzony z martwych zgodnie z Pismem” (1 Kor. 15:4) „Jak bowiem Jonasz przebywał we wnętrzu wielkiej ryby przez trzy dni i trzy noce, tak też Syn Człowieczy będzie się znajdował w łonie ziemi trzy dni i trzy noce” (Mat. 12: 40 BWP).

Aniołowie czuwali nad ciałem Jezusa. Być może diabeł też miał nieczne zamiary wobec Jego ciała kiedy: „Michał tocząc rozprawę z diabłem spierał się o ciało Mojżesza” (Judy 9).

Jego zmartwychwstanie było głośnie, w którym udział miały zjawiska nadprzyrodzone „A oto powstało wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pański zstąpił z nieba, podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Postać jego jaśniała jak błyskawica, a szaty jego były białe jak śnieg.

Ze strachu przed nim zadrżeli strażnicy i stali się jakby umarli. Anioł zaś przemówił do niewiast: Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał” (Mat. 28:2-6BT).

Co się stało z tymi, którzy powychodzili z grobów?

Podczas Jego zmartwychwstania „Groby się otworzyły, i wiele ciał świętych, którzy zasnęli, zostało wzbudzonych; i wyszli z grobów po jego zmartwychwstaniu, i weszli do świętego miasta, i ukazali się wielu. A setnik i ci, którzy z nim byli i strzegli Jezusa, ujrawszy trzęsienie ziemi i to, co się działo, przerażili się bardzo i rzekli: Zaiste, ten był Synem Bożym” (Mat. 27:52-54BW).

Mateusz zapisał, że ci co zostali wzbudzeni poszli do Jerozolimy, a nie do nieba. Kapłani dowiedziawszy się co stało, podkupili strażników. „Kazali rozpowiadać żołnierzom: że Jego uczniowie przyszli w nocy i wykradli Go, gdyśmy spali” (Mat. 28:13BT).

Ale ani śmierć, ani pieczęcie, ani wielkie kamieniem nie zatrzymały Go w grobie. Problemy prześladowców dopiero się rozpoczęły. Nie można było tego wytłumaczyć inaczej jak ingerencją Boga. Że zabili Mesjasza, na którego czekali tak długo.

Zmartwychwstanie ciała, a nie ducha
Świadkowie Jehowy i nie tylko głoszą, że Jezus został wskrzeszony duchowo, ale Biblia temu zaprzecza. (Dzieje 10:40). Pan Jezus po zmartwychwstaniu ukazał się apostołom „Wtedy zatrwożyli się i pełni lęku mniemali, że widzą du-

cha. Lecz On rzekł im: Czemu jesteście zatrwożeni i czemu wątpliwości budzą się w waszych sercach? Spójrzcie na ręce moje i nogi moje, że to Ja jestem. Dotknijcie mnie i popatrzcie: **Wszak duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam**” (Łuk. 24:37-39BW).

Grecy znali określenie ciała duchowego lub fizycznego. Apostoł Paweł po raz pierwszy do zmartwychwstałego ciała Jezusa użył określenia: **uwielbione ciało**, które rozszerzył na wszystkich, którzy będą razem z Nim. „Który przemieni znikome ciało nasze w postać, podobną do uwielbionego ciała swego” (Filip. 3:21BW).

„A jeśli Duch tego, który Jezusa wzbudził z martwych, mieszka w was, tedy Ten, który Jezusa Chrystusa z martwych wzbudził, ożywi i **wasze śmiertelne ciała** przez Ducha swego, który mieszka w was” (Rzym. 8:11 BW). Ojciec wzbudził Go Duchem, a nie duchowo, bo „Bóg jest Duchem” (Jana 4:24). Pan Jezus po raz wtóry przyjdzie, w uwielbionym ciele.

Głosi się kłamstwo niezgodne z Pismem, że po śmierci od razu idzie się do nieba lub piekła. Opierając się na poniższych wersetach. Ani Pan Jezus, ani Łotr tego samego dnia nie poszli do nieba, jak głoszą niektórzy.

Łotr prosił: „Jezu, wspomnij na mnie, gdy wejdiesz do Królestwa swego. I rzekł mu: Zaprawdę, powiadam ci, **dziś** będziesz ze mną w raju” (Łuk. 23:42, 43BW). Nie ma potrzeby przesuwac przecinka w lewo czy w prawo. Ponieważ sam Pan powiedział do Marii po swoim zmartwychwstaniu. „**Nie dotykaj mnie**, bo **jeszcze nie wstąpiłem do Ojca**; ale idź do braci moich i powiedz im: Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego,

do Boga mego i Boga waszego” (Jana 20:17). Nie udało się zakłamać tej prawdy. Ale zakłamali ją niektórzy tłumacze Biblii. Zamiast przetłumaczyć **nie zatrzymuj mnie** przetłumaczyli: „**nie dotykaj mnie**”.

Uważni czytelnicy Biblii zadali pytanie i słusznie: Dlaczego nie pozwolił się dotykać Marii, a pozwolił Tomaszowi, skoro nie wstąpił jeszcze do nieba? „Daj tu palec swój i oglądaj ręce moje, i daj tu rękę swoją, i włóż w bok mój, a nie bądź bez wiary, lecz wierz” (Jana 20:27 BW).

Nie zatrzymuj, a nie dotykaj. Te dwa słowa mają zdecydowanie różne znaczenia. Takie przekręty niepotrzebnie dzielą chrześcijan. Łukasz zamknął tą dyskusję, i ogłosił, że Pan Jezus wstąpił do nieba dopiero 40-go dnia (Dzieje 1:3).

Zbawca zapowiedział, że zobaczą coś więcej. (Dzieje 1:9-11). „Cóż dopiero, gdy ujrzycie Syna Człowieczego, wstępującego tam, gdzie był pierwiej?” (Jana 6:62BW). „Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosy, aby napęłnić wszystko” (Ef. 4:10 BW).

„Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł przez niebiosy, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno wyznania. Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu” (Hebr. 4:14,15 BW). Nie wszystko dokładnie rozumiemy, ponieważ ogranicza nas nasza cielesność. „Wiara jest mocnym przekonaniem, że istnieje to, czego się spodziewamy, jest świadectwem o wydarzeniach, których nie widzimy” (Hebr. 11:1BP). Powinniśmy odczytać wszyst-

kie wersety, które zajmują się danym tematem. Wtedy będzie zbyteczna nasza interpretacja, ponieważ Biblia interpretuje się sama.

Świadcstwa Starego Testamentu

Buntownicy Koracha „Wpadli razem ze wszystkim, co do nich należało, żywcem *do szeolu*, a ziemia zamknęła się nad nimi. Tak zniknęli spośród społeczności” (4 Mojż. 16:33BT). *Szeol* to właściwe miejsce. Innego Żydzi nie znali.

„I wysłuchał Pan prośby Eliasza, i wróciła dusza tego dziecka do niego, i ożyło” (1 Król. 17:22BW). Podobnie Elizeusz modlił się o ożywienie zmarłego chłopca. „Przeszedł się po domu tam i z powrotem, znowu podszedł i pochylił się nad nim. Wtedy chłopiec kichnął siedem razy i otworzył oczy” (2 Król. 4:34,35 EŚP).

„Gdy pewnego razu ludzie grzebiący człowieka spostrzegli jeden z ich oddziałów, wrzucili jego ciało do grobu Elizeusza i uciekli. Kiedy ciało dotknęło kości Elizeusza, człowiek ów ożył i stanął na nogi” (2 Król. 13:21EŚP). Bóg jest Bogiem porządku.

Te przykłady ze Starego Testamentu informują, że zostali wzbudzeni z martwych. Podobnie było za dni Jezusa, który wskrzesił co najmniej trzy osoby. „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, zbliża się godzina, owszem już nadeszła, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, co usłyszą, żyć będą” (Jana 5:25BW). To ci, którzy zostali przez Jezusa wskrzeszeni. „**Lazarzu, wyjdź!**” (Jan 11:43). „Talita kumi! Co znaczy: **Dziewczynko, mówię ci, wstań**” (Marka 5:41BW). „**Młodzieńcze, tobie mówię: Wstań. I podniósł się zmarły, i zaczął mówić**” (Łuk. 7:14,15; Jan 21:25). Ale

„Chrystus jako pierworodny spośród umarłych i Władca wszystkich królów ziemi. On to umiłował nas, przez swoją krew uwolnił nas od naszych grzechów” (Obj. 1:5). „On jest także głową ciała zgromadzenia wybranych. On jest początkiem, pierworodnym z martwych, by sam mógł się stać tym, co zajmuje pierwsze miejsce we wszystkim” (Kol. 1:18NBG).

Gdzie są umarli?

Prorok Izajasz w VIII i Daniel VI wieku p.n.e. zapisali, że umarli nie poszli do piekła, ani do nieba: „Ożyją twoi umarli, *twoje ciała wstaną*, obudzą się i będą radośnie śpiewać ci, którzy **leżą w prochu**, gdyż twoja rosa jest rosą światłości, a ziemia wyda zmarłych” (Iz. 26:19 BW).

Tak samo prorokował Daniel: „A wielu z tych, którzy *spią w prochu ziemi*, obudzą się, jedni do żywota wiecznego, a drudzy na hańbę i wieczne potępienie” (Dan. 12:2 BW). Daniel nie rozróżniał zmartwychwstań. Objawił je dopiero Pan Jezus apostołowi Janowi: „I nikt nie wstąpił do nieba, oprócz Tego, który z nieba zstąpił - Syna Człowieczego” (Jana 3:13BT).

„Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy **wszyscy w grobach** usłyszą głos jego; i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd” (Jana 5:28,29BW).

Od zmartwychwstania Jezusa mija prawie 2000 lat. Kiedy przyjdzie w chwale i w mocy, wzbudzi tych, którzy są Jego. Oni już nigdy nie umrą tak jak ich Pan: Apostoł Paweł nazwał je pierwszym zmartwychwstaniem, lub lepszym. (Hebr.11:35). „Inni umarli nie ożyli, aż się dopełniło tysiąc lat. To jest pierwsze

zmartwychwstanie. Błogosławiony i święty ten, który ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu; nad nimi druga śmierć nie ma mocy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i panować z nim będą przez tysiąc lat” (Obj. 20:5,6 BW).

„**Najpierw** powstaną ci, którzy **umarli** w Chrystusie, **potem my, którzy pozostaniemy przy życiu, razem z nimi porwani będziemy** w obłokach w powietrze, na spotkanie Pana; i tak zawsze będziemy z Panem” (1 Tes. 4:17BW).

Odbędzie się ono jednocześnie i bardzo szybko: „Oto tajemnicę wam objawiam: Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy będziemy przemienieni **w jednej chwili, w oka mgnieniu, na odgłos trąby ostatecznej**; bo trąba zabrzmi i umarli wzbudzeni zostaną jako nie skażeni, a my zostaniemy przemienieni” (1 Kor. 15:51,52).

Trąba ostateczna zabrzmi, wtedy Pan Jezus przyjdzie powtórnie i rozpocznie się pierwsze zmartwychwstanie (Obj. 10:7; 11:14-19). Chrześcijańskie nauczanie proroków, Pana Jezusa i apostołów. Nie powinniśmy kierować

się różnymi mitami, za które Izrael był surowo karany.

Drugie zmartwychwstanie

W drugim zmartwychwstaniu będą mieć udział pozostali zmarli, którzy nie mieli udziału w pierwszym. „że nastąpi kiedyś zmartwychwstanie zarówno sprawiedliwych, jak i niesprawiedliwych.” (Dzieje 24:15BW). Od Adama aż do dnia, gdy się wypełni 1000 lat. Wtedy „*Inni umarli nie ożyli, aż się dopełniło tysiąc lat.*”

Jan zobaczył tych wszystkich co pomarli z Adamem włącznie: „I widziałem umarłych, wielkich i małych, stojących przed tronem; i **księgi zostały otwarte**; również inna księga, *księga żywota* została otwarta; i osądzeni zostali umarli na podstawie tego, co zgodnie z ich uczynkami było napisane w księgach.

I wydało morze umarłych, którzy w nim się znajdowali, również śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich się znajdowali, i byli osądzeni, każdy według uczynków swoich” (Obj. 20:12,13; Rzym. 2:14-16BW). Nie zachowując biblijnej chronologii, schodzimy z drogi zapisanej w tej Księdze.

9. Zasady odczytywania przypowieści biblijnych

Ten gatunek literacki nazwano przypowieściami. Przypowieści, alegorie, przenośnie, w Biblii, wyjaśniają trudne zagadnienia w sposób bardzo przystępny, za sprawą parabolicznej budowy. Najprościej – oznacza, **opowieść z ukrytym przesłaniem**.

Nie wolno nam zapomnieć o kontekście i innych Księgach w Biblii, które dany temat wykładają wprost. Zwracajmy uwagę na to, jaką formą literacką został zapisany dany tekst. Nie

zwracanie uwagi na formę literacką wprowadza niepotrzebne podziały. Na przypowieści nie wolno dokonywać egzegezy, bo przypowieści nie tłumaczy się dosłownie. **Przypowieść** ma uproszczoną narrację. Sama fabuła nie ma większego znaczenia. Ponieważ brak jest w niej rzeczywistych postaci, czasu i miejsca. Np. Pan powiedział: „Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest tym, który uprawia. Każdą latorośl, która we Mnie

nie przynosi owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby przynosiła owoc obfity” (Jan 15:1,2 BT).

Pan Jezus nie jest literalnym krzewem, ale każdy kto jest w Niego wszczepiony i zachowuje Jego nauczanie, trwa w Nim i wydaje obfity owoc. Również kiedy mówił o kłokolu i pszenicy, apostołowie tego nie rozumieli.

Kiedy wyłożył im tą przypowieść, stała się ona dla nich czytelna: „Tym, który sieje dobre nasienie, jest Syn Człowieczy. Rolą jest świat, dobrym nasieniem są synowie królestwa, chwastem zaś synowie Złego (Mat. 13:37,38BT). **Ziemia** symbolizuje tych, którzy słuchają Słowa Bożego, zaś **ziarno** jest Bożą Nauką.

Pan Jezus zwraca się do ludu prostymi przekazami. Uproszczone przesłania, ułatwiają zrozumienia sensu całej przypowieści. **Paralizmy**, a nawet opowiadki są też zapisane w ST. Na przykład drzewa: „które się zeszyły, aby wybrać nad sobą króla” (Sędz. 9:8-15). Niektórzy Izraelici przypominali drzewa z *kolcami*. Inni mieli w sobie *olej*, lub *aromat*, Niestety ci najmniej przydatni, zawsze starają się zająć najwyższe stanowiska.

Bóg pokazał jak nieudane byłyby małżeństwa *ostu* ze szlachetnym *cedrem* (2 Król. 14:9). Również pod względem duchowym. Wiele nieporozumień w nadinterpretacji przypowieści wynika stąd, że odczytuje się je dosłownie. Egzegeci zachęcają, aby podczas lektury biblijnej zwracać uwagę, czy dany tekst został napisany literą, prozą, poezją, przypowieścią, alegorią, czy przenośnią. Korzystajmy z różnych przekładów Biblii, które wskażą nam nie- zbyt precyzyjne tłumaczenia. „On nas

uzdolnił, byśmy byli sługami Nowego Przymierza, które nie opiera się już na literze, lecz na Duchu: litera bowiem zabija, a Duch ożywia” (2 Kor. 3:6BG). Kiedy litera zakłamuje, to duch to wyprostuje (Jan 16:13).

Nauki takie jak zmartwychwstanie, Paruzja, czy wielki ucisk są wyłożone wprost. Wykłada je kontekst, lub inne

fragmenty Biblii w danym temacie.

Zmartwychwstanie, podczas Paruzji Chrystusa. (1 Kor. 15:23; Obj. 11:15-19). Że jedni drugich nie wyprzedzą (1 Tes. 4:15-17). Dotyczy to pogan i Żydów (Hebr. 11:40, Obj. 7:4-8).

Dobrze znana jest nam przypowieść z (Mat. 24:45-51). Która opisuje **wierne-go i niewierne-go** sługę. Świadkowie Jehowy głoszą, że tym wiernym sługą jest niewolnik Strażnicy. Ale, kto okaże się wierny, zadecyduje Pan Jezus, kiedy przyjdzie w chwale i w mocy - **wi-dzialnie** (2 Tes. 1:7; Obj. 1:7).

Tezy niewolnika są niewiarygodne ponieważ upadają jedna po drugiej, takie jak rok 1874, 1914, 1975 etc. Od powstania tego ruchu nie ostało się żadne ‘proroctwo niewolnika’. Pozostały tylko wersety, którymi próbowano zmanipulować nieświadomych głosicieli komentarzami niewolnika. Dlatego zmienia ‘on’ z widzialnego na niewidzialne przyjście Jezusa, bo wtedy może dowolnie zonglować datami. *Niewolnik Strażnicy* zmienia to, co nie

podlega zmianie. Według niego Pan Jezus nagrodził dobrego sługę w 1914, lub 1919 roku, a zły ma się całkiem dobrze. Biorąc kontekst z (Mat. 24:51, 52). To ta nagroda i kara nastąpi w tym samym czasie. Ale to nie nastąpiło, bo nie przyszedł wtedy Jezus.

Niestety ów niewolnik nie jest odosobniony w nadinterpretacjach. OSTRZEŻENIE: „Otóż, gdy ów prorok będzie mówił w imię PANA, a to się nie sprawdzi ani nie nastąpi, to znaczy, że PAN tego nie powiedział, lecz ów prorok przemawiał przez własną pychę. Nie musisz się go bać” (5 Mojż. 18:22 EŚP). Również kościół katolicki wymyślił miejsce dla niechrzczonych niemowląt, które nie zostały ochrzczone, a zamarzy.

„Otchłań, limbus, to stan osób, które umarły przed [zmartwychwstaniem Jezusa](#) albo też w nowszych czasach, bez [chrztu](#), ale nie popełniły osobistych [grzechów](#). Nie jest utożsamiana z [czyśćcem](#), ale jest częścią [piekła](#).”

Wikipedia

Niewinne dzieci zostały umieszczone w jakimś **limbusie**, o którym Biblia milczy. Jeden Papież ustanowił to kłamstwo, a inny ją odrzucił, tak jak czyni to niewolnik Strażnicy. Po XVI wiekach Papież JPII, wycofał tę herezję. Bo Słowo Boże jest niezmiennie:

„Zostawcie dzieci w spokoju i nie zabraniajcie im przychodzić do mnie; albowiem do takich należy Królestwo Niebios” (Mat. 19:14 BW). Dlatego odrzucmy wszelkie ludzkie teorie (Mat. 15:9), „byście byli doskonali i trwali w woli Bożej, która trwa na wieki” (Kol. 4:12; 1 Piotra 1:25).

Każda ludzka teoria przypomina pudełko z piękną etykietą. Natomiast środek

jest pusty. Złe pojęta religijność działa jak narkotyki.

Kilka lat temu, podeszła do mnie młoda dziewczyna i zaczęła mnie przekonywać, że Kościół Katolicki odszedł od Boga, bo odrzucił odprawianie mszy po łacinie. Dała mi jakąś ulotkę. Zapytałem ją, a w jakim języku *mszę* odprawiał Pan Jezus?

Zapanowała głucha cisza. Nawiązała do Eucharystii, (która też jest wymysłem kościoła). Pochwaliłem ją za to, że czyta Pismo Święte. Ale zadałem jej pytanie: Co Pan Jezus miał na myśli mówiąc te słowa? Skoro Biblia zakazuje spożywania krwi nie mówiąc już o jedzeniu ciała (Dzieje 15:29).

Poczuła się zakłopotana tym pytaniem. Nawiązałem do Ewangelii, gdzie Pan Jezus powiedział te słowa: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, jeśli nie będziecie jedli ciała Syna Człowieczego i pili krwi jego, nie będziecie mieli żywota w sobie” (Jan 6:53BW).

„Wtedy wielu zgorszyło się tymi słowami i odeszło od Niego. Nawet apostołowie byli zakłopotani takim stwierdzeniem. Wtedy zwrócił się do nich tymi słowami, którzy mówili: „Twarda to mowa, któż jej słuchać może?”

A Jezus, świadom, że z tego powodu **szemrzą** uczniowie jego, rzekł im: To was gorszy? Cóż dopiero, gdy ujrzycie Syna Człowieczego, wstępującego tam, gdzie był pierwiej? „Duch ożywia. Ciało nic nie pomaga. **Słowa, które powiedziałem do was, są duchem i żywotem**” (Jana 6:60-63BW). „Jeżeli wytrwacie w Słowie moim, prawdziwie uczniami moimi będziecie i poznacie prawdę, a prawda was wyswobodzi” (Jana 8:31,32BW). Nieważne jest w jakim języku coś się głosi. Ważne jest

abyśmy głosić czyste Słowo, które ich uwolni z tradycji. „Wszakże w zborze wolę powiedzieć pięć słów zrozumiałych, aby i innych pouczyć, niż dziesięć tysięcy słów językiem niezrozumiałym” (1 Kor. 14: 19,26).

Była zaskoczona, że nie atakowałem jej kościoła, ale na podstawie Pisma pokazałem, że apostołowie kierowali uwagę na Chrystusa, a nie na siebie (Ef. 1:22). Różnica między człowiekiem religijnym a wierzącym jest taka, że człowiek religijny opiera się w większości na tradycji (Mat. 15:8,9). Natomiast człowiek wierzący wierzy w Boga i Bogu i opiera się na **prawdzie objawionej** i zapisanej w Biblii. Zbawia Chrystus, (Dzieje 4:12). On zbawia tych, których uznaje za swoich. Kąkol i pszenica, bę-

dzie rosła do żniwa. Wtedy aniołowie bezbłędnie ją oddzielą (Mat. 13:41-43). Ludzi, którzy nie sieją ani nie zbierają na polu żniwnych jest sporo. Przycho-
dzą aby wykradać, oszukiwać i siać kłokol. „Jej książęta pośród niej są jak wilki rozdzierające zdobycz, rozlewające krew i tracące dusze, aby zdobyć nieuczciwy zysk” (Ez. 22:27; 34:1-22UBG).

„Oto ja was posyłam jak **owce między wilki**. Bądźcie więc **roztropni** jak węże i **niewinni** jak gołębice” (Mat. 10:16 UBG). Historia o bogaczu i Łazarzu (Łuk. 16:19-31), pokazuje, nagrodę i karę. Szukajmy wykładni w innych fragmentach Pisma. Nasze zdanie jest najmniej istotne. (Jer. 17:5,6).

10. Do kogo była skierowana ta przypowieść ?

Pan Jezus potępił chciwych faryzeuszów za ich obłudę, że: „Ograbiają domy wdów, udając przy tym, że odmawiają długie modlitwy. Spotka ich największa zagłada” (Łuk. 20:47BWP). „Słuchali tego wszystkiego chciwi faryzeusze i drwili z Niego. Dlatego im powiedział: "Wy udajecie przed ludźmi, że jesteście sprawiedliwi, ale Bóg zna wasze serca. To zaś, co w mniemaniu ludzkim jest wielkie, w Bogu budzi obrzydzenie” (Łuk. 16:14,15 EŚP).

Po tym widowisku Pan Jezus opowiedział im przypowieść o bogaczu i Łazarzu: „Był pewien bogaty człowiek, który miał zarządcę, a tego oskarżono przed nim, że trwoni jego majątność” (Łuk. 16:1BW). W każdej przypowieści potrzebny jest jeden element, do wyrażenia zamierzonej myśli. Pan Jezus wskazał, że jest nią **nieprawda**

mamona. Z historii pozabiblijnej wiemy, że zarządcy nie pobierali pensji, lecz prowizję. A wynikające straty z powodu niegospodarności zarządcy mógł przenosić, na kredytobiorców.

O tych machlojkach doniesiono właścicielowi: „I przywoławszy go, rzekł mu: „Cóż to słyszę o tobie? Zдай sprawę z twojego szafarstwa, albowiem już nie będziesz mógł nadal zarządzać. I rzekł zarządcy do siebie samego: Cóż pocznę, skoro pan mój odbiera mi szafarstwo? Nie mam sił, aby kopać, a żebrac się wstydzić” (Łuk. 16:2-3BW).

Z pewnością zarządcy obserwowali ciężką pracę rolników. Natomiast żebranie nie licowało z jego urojoną godnością. Dlatego knuł jak wydostać się z tego położenia. Wszedł w układ z sobie podobnymi pożyczkobiorcami i razem sfałszowali dokumenty. Obniżyli za-

ciągnięte długi. Ta szybka operacja miała to uwiarygodnić.

Zarządca pytał swoich dłużników: „Ile jesteś winien mojemu panu? Ten odpowiedział: Sto beczek oliwy. (około 3800 litrów). Wtedy powiedział mu: Weź swoje zobowiązanie, usiądź i napisz szybko: pięćdziesiąt. Potem zapytał drugiego: A ty ile jesteś winien?. Ten odpowiedział: Sto miar zboża. (około 40 ton). Poleciał mu: Weź swoje zobowiązanie i napisz: osiemdziesiąt (Łuk. 16:5-7BW). Nie ważne że wymieniono tylko dwóch dłużników w tej przypowieści, ponieważ, ona miała unaocznąć przebiegłość synów tego świata.

Właściciel był zaskoczony takim sprawozdaniem. „I pochwalił pan nieuczciwego zarządcę, że **przebiegle** postąpił, bo synowie tego świata są przebieglejsi w rodzaju swoim od synów światłości. I Ja wam powiadam: Zyskujcie sobie przyjaciół **mamoną niesprawiedliwości**, aby, gdy się skończy, przyjęli was do wiecznych przybytków.

„Kto jest wierny w najmniejszej sprawie i w wielkiej jest wierny, a kto w najmniejszej jest niesprawiedliwy i w wielkiej jest niesprawiedliwy. Jeśli więc w niesprawiedliwej mamonie nie byliście wierni, któż wam powierzy prawdziwą wartość?” (Łuk. 16:8-11).

Nieprawda mamona

Łukasz przeciwstawia w tej przypowieści **przebiegłość i nieuczciwość**. Większość czytając ten fragment widzi tylko nieuczciwego zarządcę, ale Pan Jezus kieruje naszą uwagę na **nieuczciwą mamonę**.

Wyrażenie synowie świata, odnoszą się głównie do zarządcy, którzy są zainte-

resowani zdobywaniem nieprawej mamony. Synowie światłości, to ludzie oświeceni łaską Bożą, którzy powinni poświęcić Bogu swój czas i mienie.

„Byłem młody i zestarzałem się, A nie widziałem, żeby sprawiedliwy był opuszczony, Ani potomków jego żebrzących chleba” (Ps. 37:25). „Praca sprawiedliwego wystarczy na życie” (Przyp. 10:16BW). „Żaden sługa nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego nienawidzić będzie, a drugiego miłować, albo jednego trzymać się będzie, a drugim pogardzi. Nie możecie Bogu służyć i mamonie” (Łuk. 16:13 BW).

„Bo chociaż nawet są tak zwani bogowie, czy to na niebie, czy na ziemi, i dlatego jest wielu bogów i wielu panów, wszakże dla nas istnieje tylko **jeden Bóg** Ojciec, z którego pochodzi wszystko i dla którego istniejemy, i **jeden Pan**, Jezus Chrystus, przez którego wszystko istnieje i przez którego my także istniejemy” (1 Kor. 8:5,6 BW).

Druga przypowieść - Królestwo Boże

„Do czasów **Jana** był zakon i prorocy, od tego czasu jest zwiastowane Królestwo Boże i każdy się do niego gwałtem wdziera. Lecz łatwiej jest niebu i ziemi przeminąć, niż przepaść jednej kresce z zakonu” (Łuk. 16:16BM). Tekst ten uczy, że działalność Jana Chrzciciela stanowi przełomowy okres w historii Zbawienia. „Dlatego z uczynków zakonu nie będzie usprawiedliwiony przed nim żaden człowiek, gdyż przez zakon jest poznanie grzechu” (Rzym. 3:20EŚP). Zbawienie - to łaska i wiara, w to, że Jezus jest Panem (Rzym. 10:9,10; Dzieje 4:12). Pan Jezus mówił do Żydów, którzy zostali wybrani: „Nie dlatego, że jesteście

licniejsi niż wszystkie inne ludy, przy-
lgnął Pan do was i was wybrał, gdyż
jesteście najmniej liczni ze wszystkich
ludów. (5 Mojż. 7:7BM). Izrael odrzu-
cając Chrystusa, sam na prawie dwa
tysiące lat został odrzucony (Mar. 1:15;
Rzym. 11:25-29).

To, że poganie na siłę próbują wejść do
Królestwa Bożego. Miało być dla fary-

zeuszy refleksją i zawstydzeniem.
„Wszak wskutek ich upadku zbawienie
doszło do pogan, aby w nich wzbudzić
zawiść Bo jeśli ich upadek stał się
bogactwem świata, a ich porażka bo-
gactwem pogan, to o ileż bardziej ich
pełnia?” (Rzym 11:11,12 BW).

11. Różnica między Zakonami?

Pan Jezus w Ewangeliach jest niejako
pomostem między dwoma Testamen-
tami. Stary kończy się wraz ze złoże-
niem Jego ofiary (Hebr. 9:24-26). Przy-
szedł On do Żydów, podczas Zakonu.
A w ostatni dzień swego życia ustano-
wił Nowe Przymierze (Mat. 26:26-29).

„Oto idą dni, mówi Pan, a zawrę z
domem Izraela i z domem Judy przy-
mierze nowe. (...) Gdy mówi: Nowe, to
uznał pierwsze za przedawnione; a to,
co się przedawnia i starzeje, bliskie jest
zaniku” (Hebr. 8:8-13BW).

Dlatego Nowy Testament zaczyna się
od Dziejów Apostolskich, a nie od
Ewangelii. Tak czytamy w wykładzie
ap. Piotra: „I stanie się w ostateczne
dni, mówi Pan, Że wyleję Ducha mego
na wszelkie ciało I prorokować będą
synowie wasi i córki wasze, I mło-
dzieńcy wasi widzenia mieć będą, A
starcy wasi śnić będą sny; Nawet i na
sługi moje i służebnice moje Wyleję w
owych dniach Ducha mego I proroko-
wać będą” (Dzieje 2: 17,18BW).

W Starym Testamencie obowiązywała
litera, jako Dekalog (Wyjścia 20:1-17.
Natomiast NT naucza: „A Pan jest
Duchem; gdzie zaś Duch Pański, tam
wolność (2 Kor. 3:17BW). „Prawo
Ducha, który daje życie w Chrystusie

Jezusie, uwolniło mnie od prawa grze-
chu i śmierci” (Rzym. 8:2BP). Żaden
apostoł nie nauczał o przestrzeganiu
Dekalogu. NT, kieruje naszą uwagę na
owoców Ducha (1 Kor. 6:9-11).

Czy to znaczy, że można grzeszyć?
Pismo odpowiada: „Zapowiadam wam,
jak to już dawniej czyniłem, że ci,
którzy takie czyny popełniają, króle-
stwa Bożego nie odziedziczą” (Gal.
5:1-21BP). Zborownika, który współ-
żył z macochą w Zborze w Koryncie,
apostoł Paweł nie wysłał do piekła, ale
polecił: „Oddajcie takiego szatanowi na
zatrącenie ciała, aby duch był zbawiony
w dzień Pański” (1 Kor. 5:5 BW).

Pan Jezus dodał: „A Ja wam powia-
dam: Każdy, kto z pożądaniem patrzy
na kobietę, już popełnił cudzołóstwo w
sercu” (Mat.5:28BP). Za cudzołóstwo
wg Zakonu musiałby być ukamienowa-
ny. Natomiast wg Nowego Przymierza
mieli możliwość zawrócić z tej drogi:
„A takimi niektórzy z was byli; aleście
obmyci, uświęceni, i usprawiedliwieni
w imieniu Pana Jezusa Chrystusa i w
Duchu Boga naszego (1 Kor. 6:11BW).
Dlatego uważajmy z jakiego materiału
budujemy swoją wiarę: „A czy ktoś na
tym fundamencie wznosi budowę ze

złota, srebra, drogich kamieni, z drzewa, siana, słomy, to wyjdzie na jaw w jego dziele; dzień sądny bowiem to pokaże, gdyż w ogniu się objawi, a jakie jest dzieło każdego, wypróbuje ogień. Jeśli czyjeś dzieło, zbudowane na tym fundamencie, się ostoi, ten zapłatę odbierze; jeśli czyjeś dzieło

splonie, ten szkodę poniesie, lecz on sam zbawiony będzie, tak jednak, jak przez ogień. Czy nie wiecie, że świętą Bożą jesteście i że Duch Boży mieszka w was?” (1 Kor. 3:12-16BW). „Zakon był naszym przewodnikiem do Chrystusa, abyśmy z wiary zostali usprawiedliwieni” (Rzym 4:2,3).

12. Co Pan Jezus mówi o Łazarzu i bogaczu?

Pan Jezus nigdy nie podawał przykładów, które nie byłyby zrozumiane przez Żydów. Jedno z ugrupowań, „Saduceusze nie wierzyli w zmartwychwstanie” (Mat. 12:18). Dla Faryzeuszy liczyła się tylko **nieprawa mamona**. Byli przekonani, że ich bogactwo wynika z ich sprawiedliwości. Ale jak wiemy, że bieda puka nie tylko do grzesznych ludzi.

Jakub przypomina: „Pobożność prawdziwa, nie budząca zastrzeżeń u Boga Ojca, polega na tym, by śpieszyć z pomocą sierotom i wdowom w ich utrapieniach i by nie poddawać się złym wpływom tego świata” (Jak. 1:27BWP).

Nie dość, że cierpią głód, to jeszcze oskarża się ich o grzech, że są biedni. Podczas mego wykładu, podeszła do mnie 80 letnia siostra, która nawiązała do mojego usługiwania. Stwierdziła, że jej pastor nie zgadza się z moim nauczaniem. On głosi, że skoro jest ktoś chory i biedny, to znaczy, że żyje w grzechu. Po tych słowach rozplakała się.

Jakże aktualne do dziś są te słowa: „Jeśli ktoś obfituje w bogactwa świata i widząc swego brata w potrzebie, zamyka przed nim swoje serce, jak może trwać w nim miłość Boga? (1 Jana 3:17EŚP; Ezech. 34: 2-6BW).

Zapytałem ją - kiedy twój pastor ugościł cię tak jak naucza Zbawca? „Lecz gdy urządzasz przyjęcie, zaprosz ubogich, ułomnych, chromych, ślepych” (Łuk. 14:13BW). „Wtedy im odpowie tymi słowy: Zaprawdę powiadam wam, czerogokolwiek nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, i mnie nie uczyniliście. I odejdą ci na kaźń wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego” (Mat. 25:45, 46 BW).

Ta herezja dobrze była znana faryzeuszom, być może pastor, też jej uległ? Dlatego sprawdzamy każdego nauczyciela (Dzieje 17:11). Czy potrafi wprost odczytać z Biblii, to co przed chwilą powiedział. Nie pozwólmy oskarżać się diabłu. Szukajmy pasterzy, którzy chodzą drogą Chrystusa: Bo „najemnik, który nie jest pasterzem i do którego owce nie należą, widząc skradającego się wilka, porzuca owce i ucieka, a wilk porywa je i rozprasza” (Jana 10:12; 10:13BP). Gdyby tylko biedni i chorzy, byli grzesznikami, to pierwszym byłby Pan Jezus. „Lisy mają jamy, a ptaki niebieskie gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma, gdzie by głowę skłonił” (Łuk. 9:58; Hebr. 4:15 BW). Apostoł pisał o sobie: „W trudzie i znoju, często w niedosypianiu, w głodzie i pragnieniu, często w postach, w zimie i nagości. (2

Kor. 11:27BW). Wybrałaś siostrę *wąską ścieżkę* (Mat. 7:14). Pan Jezus ganił faryzeuszy, za pokładanie ufności w bogactwie. Kiedy szydzili z Niego, wtedy powiedział im tę przypowieść:

Bogacz

„Był kiedyś pewien bogaty człowiek. Ubierał się w purpurę i białoruby i uczładował hucznie każdego dnia” (Łuk. 16:19BWP). Ubiór bogacza przypomina strój kapłana i książąt Izraela (2 Mojż. 28:4,5).

Łazarz

„Przed bramą jego domu leżał pokryty wrzodami pewien żebrak, imieniem Łazarz, który pragnął nasycić się resztkami ze stołu bogacza. Lecz tylko psy przychodziły i lizały mu wrzody” (Łuk. 16:20,21 EŚP). Pan Jezus przyszedł zbawić biednych i bogatych, chorych i zdrowych, jeśli w Niego uwierzą (Jan 3:16). „Tak więc (wybranie) nie zależy od woli ani wysiłku [człowieka], lecz od miłosierdzia Bożego (Rzym. 9:16).

Śmierć bogacza i Łazarza

„Gdy żebrak umarł, został zanieśiony przez aniołów na łono Abrahama. Umarł także bogacz i został pochowany” (Łuk. 16:22 EŚP). Gdzie wg Biblii poszedł jeden i drugi? Pan Jezus nie powiedział, że bogacz poszedł do piekła, a Łazarz do nieba, ale zostali pochowani. Biblia naucza, że: „Żywi wiedzą przynajmniej tyle, że umrą, podczas gdy umarli nie wiedzą już nic. Nie mogą liczyć na żadną zapłatę, bo zaginęła o nich wszelka pamięć” (Koh. 9:5BWP).

„A jak postanowione jest ludziom raz umrzeć, a potem sąd” (Hebr. 9:27BW). Hiob w swym cierpieniu powiedział: „Wiem, że ku śmierci mnie wiedziesz, na miejsce wspólne dla wszystkich żyją-

cych” (Hioba 30:23 BWP). Stary Testament uczył: „Wszystko, co zamierzasz robić, rób najlepiej, jak możesz, bo w Szeolu, ku któremu zmierzasz, nic już się nie robi, na nic się nie liczy, nic się nie wie ani nie zabiega się o mądrość” (Koh. 9:10 BWP).

Do Jezusa o jego matce mówiono: „Szczęśliwe łono, które Cię nosiło, i piersi, które ssaleś” (Łuk. 11:27 EŚP). Łono Abrahama, nie możemy brać dosłownie. Wielu Bożych ludzi, którzy zmarli, a w tym Abraham, nie zostali wzięci przez aniołów do nieba, ale pochowano ich w ziemi: „na polu Chetytów, gdzie wcześniej pochowano jego żonę Sarę”. (1 Mojż. 25:7-10).

W przypowieści Pan Jezus powiedział o Łazarzu: *„W końcu żebrak zmarł, a aniołowie przenieśli go do miejsca, gdzie mógł cieszyć się szczęściem u boku Abrahama* (Łuk. 16:22 (Przekład Literacki). Ten przekład pominął słowo *‘łono’* ponieważ nie ma takiego miejsca dla zmarłych. Jest to przypowieść, której nie traktujemy dosłownie jako litery, ale przedstawienie czegoś lub kogoś. David H. Stern, Słowo *na łono*, zastąpił *do boku* Abrahama. Odwołując się do (Mat. 8:11).

„Umarł także bogacz i złożono go w grobie” Łuk. 16:22: Ani Pan Jezus, ani apostołowie nie nauczali, że zmarli będą musieli stanąć przed Abrahamem, ale: „Wszyscy bowiem musimy stawić się przed **sądem Chrystusa**, aby każdy otrzymał odpłatę za dokonane w cielesnym, zarówno dobre, jak i złe” (2 Kor. 5:10 EŚP). „Bo i Ojciec nikogo nie sądzi, lecz wszelki sąd przekazał Synowi” (Jana 5: 22,27BW). Paweł jako Żyd dobrze znał nauczanie w Izraelu (Koh. 9:5,10). Wiedział, że kiedy człowiek

umrze, skończą się jego cierpienia, które opisał w tym Liście (2 Kor. 4:7-12).

Oczekiwał że wierzący, otrzymają nagrodę w czasie, Paruzji Chrystusa: „A każdy w swoim porządku: jako pierwszy Chrystus, potem ci, którzy są Chrystusowi w czasie jego przyjścia” (1 Kor. 15:23 BW).

Niektórzy aby udowodnić, że po śmierci idzie się zaraz do nieba, powołują się na te słowa: „Albowiem jedno i drugie mnie pociąga: pragnę rozstać się z życiem i być z Chrystusem, bo to daleko lepiej” (Filip. 1:23BW).

Gdyby doznali takich cierpień jak doświadczył apostoł, to śmierć byłaby im miłsza. Pisał, że: „Czeka mnie już tylko sprawiedliwie zasłużony wieniec zwycięstwa. Przekaze mi go w **owym dniu** Pan, Sędzia sprawiedliwy. Zresztą nagrodzi On nie tylko mnie, lecz także wszystkich, którzy z miłością **oczekują na Jego przyjście**” (2 Tym. 4:8BW). (Patrz 1 Kor. 15:51,52; 1 Tes. 4:15-17; Obj. 11:15-19). Nagroda będzie podczas Przyjścia Pańskiego, a nie zaraz po śmierci (Jan 14:2,3).

Po śmierci bogacza

„**Wtedy [bogacz] zawołał i rzekł: Ojcie Abrahama, zmiłuj się nade mną i poślij Łazarza, aby umoczył koniec palca swego w wodzie i ochłodził mi język, bo męki cierpię w tym płomieniu. Abraham zaś rzekł: Synu, pomnij, że dobro swoje otrzymałeś za swego życia, podobnie jak Łazarz zło; teraz on tutaj doznaje pociechy, a ty męki cierpisz**” (Łuk. 16:24, 25 BW).

Powróćmy do rozmowy Pana Jezusa z Faryzeuszami (Łuk. 16:1-18). On nie rozmawiał z poganami, ale z Żydami. Ponieważ został: „posłany tylko do owiec zaginionych z domu Izraela”

(Mat. 15:24BW). Również bogacz zwracał się *Ojcie Abrahama*. Paganie nie znali historii Abrahama, dlatego w niego nie wierzyli. Jan chrzciciel zwrócił się do Żydów. „Ojca mamy Abrahama; powiadam wam bowiem, że Bóg może z tych kamieni wzbudzić dzieci Abrahami” (Mat. 3:9BW).

Nie bierzemy dosłownie tych słów: „Niech umarli grzebią umarłych swoich, lecz ty idź i głos Królestwo Boże” (Łuk. 9:60BW). „I was, którzy umarliście w grzechach i w nieobrzezanym ciele waszym, współ z nim ożywił, odpuściwszy nam wszystkie grzechy” (Kol. 2:13 BW). „A ta zaś, która prowadzi rozwiązłe życie, już za życia umarła” (1 Tym. 2:6BW).

„Mówił więc Jezus do Żydów, którzy uwierzyli w Niego: Jeżeli wytrwacie w słowie moim, prawdziwie uczniami moimi będziecie i poznacie prawdę, a prawda was wyswobodzi” (Jana 8:31, 32 BW). Odpowiedzieli Mu: „Jesteśmy potomkami Abrahama i nigdy nie byliśmy niczymi niewolnikami! Jakże możesz mówić, że będziemy wolni?” (Jan 8:33 BW).

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, jeśli kto zachowa słowo moje, śmierci nie ujrzy na wieki. Rzekli mu Żydzi: Teraz wiemy, że masz demona. Abraham umarł i prorocy, a Ty mówisz: Jeśli kto zachowa słowo moje, śmierci nie zazna na wieki” Jana 8:51, 52 BW).

„Abraham, ojciec wasz, cieszył się, że miał oglądać dzień mój, i oglądał, i radował się. Wtedy Żydzi rzekli do niego: Pięćdziesięciu lat jeszcze nie masz, a Abrahama widziałeś?” (Jan 8: 53,57BW). „Odpowiedział im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, pierwiej niż Abraham był, Jam jest. Wtedy porwali kamienie, aby rzucić na nie-

go, lecz Jezus ukrył się i wyszedł ze świątyni” (Jan 8:58,59BW).

Ich chciwość na *nieprawą mamonę* i chętnie się swoją sprawiedliwością, nie pozwalała im się upokorzyć. Oni służyli każdemu z którego czerpali zysk, dlatego nie podobały im się te słowa.

„Żaden sługa nie może służyć dwom panom, bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego kochał, albo z jednym będzie trzymał, a drugiego zlekceważy. Nie możecie służyć Bogu i mamonie! Chciwi grosza faryzeusze przysłuchiwali się temu wszystkiemu i wyśmiewali się z Niego” (Łuk. 16:13,14 BW).

Rozmowa Jezusa z faryzeuszami stawała się coraz bardziej bezwzględna. Na tym przykładzie widać jak trudno zerwać ze złe pojętą pobożnością religijną. Trudno było im się przyznać, że byli ludźmi grzesznymi. Ta prawda dotknęła ich. Apostoł Paweł później cytował im te Psalmy 116:11; 51:4)

„Niech się okaże, że Bóg jest prawdomówny, a każdy człowiek - kłamcą, jak jest napisane: „Abyś się okazał sprawiedliwy w Twych słowach i abyś zwyciężył, kiedy Cię sądzą” (Rzym. 3:4EŚP). „Jak jest napisane: Nie ma sprawiedliwego, ani jednego, nie ma rozumnego, nie ma takiego, który by szukał Boga. Wszyscy zbłądzili, wszyscy okazali się przewrotni, nie ma takiego, kto postępowałby godziwie, nie ma ani jednego” (Rzym. 3:10-12 EŚP)

O kim cały czas jest mowa?

„Poza tym między nami a wami istnieje ogromna przepaść, aby ci, którzy chcieliby przejść stąd do was, albo stamtąd do nas, nie mogli tego dokonać”. Tamten powiedział: Ojcze, proszę cię, poślij go więc do mojego rodzinnego domu. Mam bowiem pięciu braci. Niech ich

przestrzeże, aby i oni nie dostali się do tego miejsca męki. Lecz Abraham odparł: Mają Mojżesza i Proroków! Niech im będą posłuszni!” (Łuk. 16:26-29 EŚP).

Abraham w tej przypowieści nie odesłał bogacza do Chrystusa, bo wtedy obowiązywał Zakon. Pan Jezus powiedział. „Nie sądzicie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Przyszedłem nie po to, aby je znieść, ale wypełnić” (Mat. 5:17 EŚP).

Żydzi i nie tylko przyjmowali z Pisma tylko to, co im pasowało. Nie zwracali uwagi na słowa proroka (Jeremiasza 31:31-34). Paweł napisał: „Albowiem końcem zakonu jest Chrystus, aby był usprawiedliwiony każdy, kto wierzy” (Rzym. 10:4).

Kiedy Jezus w ostatni dzień życia, złożył z siebie ofiarę, Bóg ustanowił Go Panem życia i śmierci (Mat. 26:26-29 BW). „Mówiąc o nowym Przymierzu, uznał to pierwsze za przedawnione. To zaś, co się przedawnia i starzeje, zanika” (Hebr. 8:13).

Kim był bogacz?

Prorok Izajasz prorokował o tym narodzie: „On będzie dla was świętością, lecz i kamieniem, o który się potkną, i skałą, przez którą upadną obydwa domy Izraela, pułapką i siecią dla mieszkańców Jeruzalem” (Iz. 8:14 EŚP).

„Dlatego Pan BÓG tak mówi: "Oto kładę na Syjonie kamień, kamień wypróbowany, kamień węgielny drogocenny, mocno ugruntowany. Kto wierzy, ten się nie zawiedzie” (Iz. 28:16 EŚP). Żydzi potknęli się na tym kamieniu. To oni wołali do Piłata: „Ukrzyżuj Go!” (Mar. 15:13). Oni pokładali ufność w świątyni. „A On, odpowiadając, rzekł do nich: Czy nie widzicie tego wszystkiego? Zaprawdę powiadam wam, nie po-

zostanie tutaj kamień na kamieniu, który by nie został rozwalony” (Mat. 24:2 BW).

Te słowa wypełniły się 37 lat po śmierci Pana Jezusa. W 70 roku n.e. tak się stało jak zapowiedział: „Jeruzalem, Jeruzalem, które zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy do ciebie byli posłani, ileż to razy chciałem zgromadzić dzieci twoje, jak kokosz zgromadzić pisklęta swoje pod skrzydła, a nie chcieliście! Oto wam dom wasz pusty zostanie. Albowiem powiadam wam: Nie ujrzycie mnie odtąd, aż powiecie: Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim” (Mat. 23:37-39BW).

Jerozolimę Tytus zniszczył wraz ze Świątynią i ołtarzem. Dlatego kapłani musieli zaprzestać składania ofiar. Żydzi kilka razy próbowali ją odbudować, wchodząc w układy z różnymi królami. Ale słowa Pana Jezusa nie mogą być podważone: *Oto wam dom wasz pusty zostanie.*

Izrael ocknie się, kiedy ujrzy Jezusa na obłokach nieba

„A to wszystko na tamtych przyszło dla przykładu i jest napisane ku przestrodze dla nas, którzy znaleźliśmy się u kresu wieków” (1 Kor. 10:11BW). Paweł na wszelkie sposoby próbował ratować swoich rodaków. W zamian otrzymywał od nich kamienowanie i nieustanne prześladowanie.

„Może pobudzę do gorliwości moich rodaków i niektórych z nich ocale. Skoro bowiem ich odrzucenie przyniosło pojednanie światu, czymże będzie ich przyjęcie, jeśli nie przywróceniem do życia z martwych. Bo jeżeli zaczyn jest święty, to i ciasto, a jeśli korzeń jest święty, to gałęzie również. Jeśli zaś niektóre gałęzie zostały odcięte, a ty,

będąc dziczką oliwną, zostałeś wszczepiony w ich miejsce i korzystasz z obfitości oliwnego korzenia” (Rzym. 11:14-17EŚP).

Poganie wszczępieni w drzewo oliwne

„Poganie, nie zabiegali o sprawiedliwość. Osiągnęli ją przez wiarę. Izrael natomiast, zabiegając o Prawo usprawiedliwiające, nie doszedł do wypełnienia Prawa. Dlaczego? Ponieważ zabiegał o sprawiedliwość nie pochodzącą z wiary, ale z uczynków. I potknęli się o kamień upadku, jak jest napisane: Oto kładę na Syjonie? kamień, o który się potkną, i skałę, przez którą upadną, ale kto wierzy w Niego, ten się nie zawiedzie” (Rzym. 9:30-32EŚP)

„I cóż? Izrael nie osiągnął tego, o co zabiegał. Osiągnęli to natomiast wybrani. Inni zaś okazali zatwardziałość, jak jest napisane: Dał im odurzającego ducha: oczy, aby nie widzieli, i uszy, aby nie słyszeli aż do dnia dzisiejszego. Dawid zaś mówi:

Niech stół ich stanie się dla nich zasadzką i sidłem, powodem upadku i odpłatą. Niechaj zaćmią się ich oczy, aby nie widzieli, a kark ich zegnij na zawsze. Pytam znowu: Czy potknęli się tak, że zupełnie upadli? Nie! Ale **na skutek ich potknięcia zbawienie dotarło do pogan**, aby ich samych pobudzić do większej gorliwości. (Rdz 17:4).

„Jeśli więc ich upadek przyniósł korzyść światu, a ich pomniejszenie stało się szczęśliwe dla pogan, o ileż bardziej błogosławione okaże się ich pełne nawrócenie” (Rzym. 11:7-12).

Wielu za wszelką cenę próbuje zamienić Izrael literalny na duchowy. Jednych wysyłają do nieba, a pozostali mają żyć wiecznie na ziemi. Ale Boży scenariusz

od tysięcy lat jest zapowiedziany i zapisany w Biblii.

Z tą różnicą, że pewni Żydzi, zapisani w Hebr. 11:1-40 i z Obj. 7:4-8; będą mieć udział w pierwszym zmartwychwstaniu. Ta sama obietnica dotyczy *wielkiego ludu* 7:9-17). Pierwszymi owcami są Żydzi, drugimi poganie.

„Mam i inne owce, które nie są z tej owczarni; również i te muszę przyprowadzić, i głosu mego słuchać będą, i będzie jedna owczarnia i jeden pasterz” (Jana 10:16 BW). Większość Żydów dopiero uwierzy, gdy zobaczą Go na *obłokach nieba*. (Mat. 23:39) Dlatego będą mieć udział w Milenium.

Obecnie na ziemi żyje prawie dziewięć miliardów ludzi. Nawet kilka milionów będzie garstką, która przeżyje wielki ucisk jak prorokuje Izajasz: „Sprawię, że śmiertelnik będzie rzadszy niż szczere złoto, a człowiek niż złoto z Ofiru” (Iz. 13:12 BW). Przez 1000 lat, nie będzie naturalnej śmierci. A każdy bunt będzie karany na miejscu (Iz. 11:4,5; 65:20-25).

Przez 1000 lat ludzie rozmnożą się i będzie ich tyle: „*co piasku morskiego*”. „A gdy się dopełni tysiąc lat, wypuszczony zostanie szatan z więzienia swego i wyjdzie, by zwieść narody, które są na czterech krańcach ziemi, Goga i Magoga, i zgromadzić je do boju; a liczba ich jak piasek morski. I ruszyli na ziemię jak długa i szeroka, i otoczyli obóz świętych i miasto umiłowane. I spadł z nieba ogień, i pochłoniął ich” (Obj. 20:7-9 BW). Nie wielu okaże wdzięczność za

ich ochronę podczas Milenium. Dlatego Słowo kładzie nacisk na nasze serce: „Podstępne jest serce” (Jer. 17:9. Dlatego musimy je oczyścić z buntu. Bóg powiedział do Izraela na pustyni: „Zawsze ich **zwodzi serce**; bo nie poznali oni dróg moich” (Hebr.3:10BW).

„Albowiem otępiało serce tego ludu, uszy ich dotknęła głuchota, oczy swe przymrużyli, żeby oczami nie widzieli ani uszami nie słyszeli, i sercem nie rozumieli, i nie nawrócili się, a Ja żebym ich nie uleczył” (Mat. 13:15 BW).

Dlatego miejmy szczere serca, pełne wiary, oczyszczone od złego sumienia i obmyci na ciele wodą czystą. Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo wierny jest Ten, który dał obietnicę” (Hebr. 10:22,23BW).

„A jeśli nasze serce ma nam coś do wyrzucenia, to pamiętajmy, że Bóg jest większy od naszego serca i że zna wszystko” (1 Jana 3:19,20BW).

Izrael kiedy był wierny nie brakowało mu niczego – żył jak bogacz. Bóg dał Abrahamowi obietnicę: „Staniesz się ojcem **wielu narodów**” (Rdz. 17:4BW). Pan Jezus zniszczył mur, który dzielił Izraela od pogan (Ef. 2:11-16BW).

Jak mogliśmy się przekonać, że przypowieści w Biblii, wyjaśniają trudne zagadnienia w sposób bardzo przystępny, za sprawą parabolicznej budowy.

13. Nierealistyczne założenia...

Aby mieć pełen obraz nauczania Pisma Świętego, musimy je odszukać i skonfrontować z innymi wersetami. One wyłożą każdą naukę. Nasza interpretacja okaże się zbędna, ponieważ Biblia ma zawsze jedną wykładnię na dany temat.

Trzy rzekome rozbieżności

Pierwsza - wg niektórych List do Filipian 1:21-24BW, podobno nauczają, że człowiek po śmierci, od razu idzie do nieba. „Albowiem dla mnie życiem jest Chrystus, a śmierć zyskiem. A jeśli życie w ciele umożliwi mi owocną pracę, to nie wiem, co wybrać. Albowiem jedno i drugie mnie pociąga: *pragnę rozstać się z życiem i być z Chrystusem*, bo to daleko lepiej; lecz z drugiej strony pozostać w ciele, to ze względu na was rzecz potrzebniejsza”

Poznałem ludzi, którzy z powodu cierpień pragnęli śmierci, ale jak wiemy nie umiera się wtedy kiedy się chce. Apostoł nie miał dwóch wersji, ponieważ (2 Tym. 4:8 wyraźnie nauczają, że nagrodę odbierze podczas Paruzji Chrystusa. (Patrz s. 27)

Druga rozbieżność – (2 Piotra 4:6,7). „W tym celu bowiem i *umarłym głoszona była ewangelia*, aby w ciele osądzeni zostali na sposób ludzki, ale w duchu żyli na sposób Boży. Lecz przybliżył się koniec wszystkiego. *Bądźcie więc roztropni i trzeźwi, abyście mogli się modlić*”. Apostoł Piotr w tych wersetach nie mówi o wyroku wydanym na ludzi, ale na zbuntowanych aniołów (2 Piotra 2:4; Judy 1:6).

W tych wersetach 2 Piotra 4:6,7 zachęca żyjących wierzących, aby przybliżyli się do Boga. Tak samo nauczają ap. Paweł: „Jeśli jednak Chrystus jest w was, to chociaż ciało jest martwe z powodu grze-

chu, jednak duch jest żywy przez usprawiedliwienie” (Rzym. 8:10 BW). Również Pan Jezus powiedział: „Niech umarli grzebią umarłych swoich, lecz ty idź i głosź Królestwo Boże” (Łuk. 9:60 BW). Pan Jezus nie powiedział aby ci co fizycznie zmarli, grzebali umarłych, bo to jest niemożliwe. Mają to uczynić duchowo martwi. „Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie” (Rzym. 6:11 BT). Jakże ważne jest, zwracanie uwagi na to, **czy mowa jest martwych duchowo, czy fizycznie.**

Trzecia rozbieżność – Efezjan 4:7-13

„Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A to pochodzi nie od was, lecz jest darem Boga: nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił. Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili” (Ef. 2:8-10).

„*Każdemu zaś z nas została dana łaska według miary daru Chrystusowego*” (Ef. 4:7BT). Apostoł wymienił siedem darów a **darów Chrystusowych** (1 Kor. 12:8-11 BW). „Jeden bowiem otrzymuje przez Ducha **mowę mądrości**, drugi przez tego samego Ducha **mowę wiedzy**, inny wiarę w tym samym Duchu, inny **dar uzdrawiania** w tym samym Duchu.

Jeszcze inny dar **czynienia cudów**, inny dar **proroctwa**, inny dar **rozróżniania duchów**, inny różne **rodzaje języków**, inny wreszcie dar **wykładania języków**. Wszystko to zaś sprawia jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu poszczególnie, jak chce”. „**Różne są dary łaski, lecz Duch ten sam**” (1 Kor. 12:4BW). Każdy uczeń Chrystusa posiada jakiś dar. „Tak tedy, bracia, jeżeli przyjdę do was i będę

mówił językami, jakież pożytek z tego mieć będziecie, jeśli mowa moja nie będzie zawierała czy to objawienia, czy wiedzy, czy proroctwa, czy nauki?” (1 Kor. 14:6BW). „Wszakże w zborze wolę powiedzieć pięć słów zrozumiałych, aby i innych pouczyć, niż dziesięć tysięcy słów językiem niezrozumiałym” (1 Kor. 14:19 BW).

Niektórzy chętnie przyjmują **dary mądrości i wiedzy**. Inne odrzucili. Najczęściej nadużywa się dar języków. „Ty wprawdzie pięknie dziękujesz, ale drugi się nie buduje. Jeśli kto mówi językami, niech to czyni dwóch albo najwyżej **trzech**, i to **po kolei**, a **jeden niech wyklada**; a jeśliby nie było nikogo, kto by wykladał, niech milczą w zborze, niech mówią samym sobie i Bogu” (1 Kor. 14:17,27,28BW).

„I napełnieni zostali wszyscy Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał” (Dzieje 2:4BT). W kontekście mówienia językami, apostoł zapisał: „kobiety mają na tych zgromadzeniach milczeć; nie pozwala się im bowiem mówić” (1 Kor. 14:34; Rdz. 3:16BT).

Inni przekonują, że dary przeminiły wraz ze śmiercią apostołów. Ale nie mają na to, biblijnego dowodu. Niektórzy głoszą, że skoro mają Biblię, to mają doskonałość. Apostoł w tym samym Liście pisze, że dary przemina, ale podaje kiedy: „Bo częściowa jest nasza wiedza i częściowe nasze proroctwo; lecz gdy **nastanie doskonałość**, to, co **częstkowe, przemienie**” (1 Kor. 13:9,10BW).

Doskonałość przyjdzie wtedy, gdy wypełnią się te słowa: „Teraz bowiem widzimy jakby przez zwierciadło i niby w zagadce, ale wówczas twarzą w twarz. Teraz poznanie moje jest częściowe, ale

wówczas poznam tak, jak jestem poznany” (1 Kor. 13:12BW).

Powróćmy do Psalmu 68:19

Na który powołał się Paweł w Liście Efezjan 4:8 „Wstąpiłeś na wysokość, powiodłeś jeńców, Ludzi przyjąłeś jako dary, Nawet uparci musieli przyznać, że PAN jest Bogiem” (Ps. 68:19 Przekład Literacki). Niektóre przekłady podają Psalm 69:19).¹

Różni teolodzy przekonują, że problem leży w tłumaczeniu, z czym się zgadzam. Dlatego uporządkujmy czas i kolejność. W Przekładzie angielskim te słowa oddano „*Bóg przyjął dary od ludzi*. Natomiast BT – podaje, że „*przyjąłeś ludzi jako daninę*” BG – „*nabrałeś dla ludzi*. Natomiast tekst hebrajski – „*Wziąłeś dary w człowieku*”

Z tych cytatów widzimy wolne tłumaczenia, a temat jest ważny! W Biblii Poznańskiej tak zapisano te słowa (Ef. 4:8,9). „Dlatego mówi Pismo: Wstępując na wysokości, powiodł z sobą jeńców, rozdał ludziom dary. Co znaczy to, że wstąpił? Czyż nie to, że [najpierw] zstąpił na niskości ziemskie?” **Rodowity Żyd** tak

¹ Niektórzy komentatorzy powołują się na metody rabinów, którzy przywołują tylko dwa terminy „*wstąpił* i „*rozdał dary*”. ”(Ps. 68:19; Ef.4:9,10

Ta metoda jest znana u proroków np. Iz. 61:1,2 Prorok podaje dwa różne wydarzenia, werset po wersecie, choć dzieli ich wypełnienie około 2800 lat. Na to proroctwo powołał się Pan Jezus w Synagodze: „abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a ślepym przejrzenie, abym ogłosił rok łaski Pana.

Pominał dzień **pomsty naszego Boga**, który wypełni się wraz z Jego Paruzją (Łuk. 4:17-19). Podobnie prorokował Joel 2:17,18 Wtedy nastąpiło wylanie Ducha. (Dzieje 2:1-13). Natomiast Dzieje 2:19-21 wypełnią się podczas wielkiego ucisku i Jego Paruzją.

oddadł te wersety: „Kiedy wstąpił na wysokość, poprowadził niewolę w niewolę i dał dary ludziom. A sformułowanie „wstąpił coś innego może oznaczać, jeśli nie to, że najpierw zstąpił do niższych partii, czyli na ziemię?” (Ef. 4:8,9 David H. Stern).

Te dwa wersety są gęstą zbitką wydarzeń, związanych ze śmiercią i zmartwychwstaniem Pana Jezusa, wg tych tłumaczy: **BWP** – „zstąpił do najniższych regionów ziemi”. **EŚP** – zstąpił do niższych części ziemi? **BP** – Czyż nie to, że [najpierw] zstąpił na niskości ziemskie? **UBG** – że najpierw zstąpił do niższych regionów ziemi? **Żydowski David H. Stern** – że najpierw zstąpił do niższych partii, czyli na ziemię

Kolejność wydarzeń

Nie mamy innego wyjścia jak odszukać te wydarzenia, opisane w innych fragmentach Biblii, aby nie tworzyć nowych hipotez. Jest w Biblii kilkanaście tekstów, które oddają je w sposób przejrzysty i zrozumiały, odnosząc się wprost do tego tematu. Oto one:

1. Śmierć i pogrzeb Pana Jezusa

„A Józef wziął ciało i owinał je w czyste prześcieradło, i złożył je w swoim nowym grobie, który wykłuł w skale, i zatoczył przed wejście **do grobu** wielki kamień, i odszedł” (Mat. 27:59,60BW).

2. Zmartwychwstanie po trzech dniach

„Bóg wzbudził Jezusa trzeciego dnia” (Dzieje 10:40). „I oto powstało wielkie trzęsienie ziemi, albowiem anioł Pański zstąpił z nieba i przystąpiwszy odwalil kamień i usiadł na nim. A oblicze jego było jak błyskawica, a jego szata biała jak śnieg. A strażnicy zadrżeli przed nim ze strachu i stali się jak nieżywi. Wtedy anioł odezwał się i rzekł do niewiast: Wy się nie bójcie; wiem bowiem, że szukacie

Jezusa ukrzyżowanego. Nie ma go tu, bo wstał z martwych, jak powiedział; **chodźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał**” (Mat. 28:2-6 BW). Anioł potwierdził, że Jezus cały czas leżał w grobie i nigdzie nie chodził.

Dużo zamieszania w tym temacie ma katolicki skład apostolski w którym się głosi, że Jezus: „zstąpił do piekieł, trzeciego dnia zmartwychwstał, wstąpił na niebiosą”.

3. Dopiero po zmartwychwstaniu

a nie po śmierci poszedł ogłosić wyrok zbuntowanym aniołom. To wydarzenie opisał ap. Piotr: „Bo i Chrystus ucierpiał raz za winy, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, by mógł was doprowadzić do Boga, gdym został uśmiercony dla cielesnej natury, ale ożywiony Duchem. W Nim poszedł i ogłosił też duchom w więzieniu. Tym, co niegdyś byli nieposłusznymi, kiedy w dniach Noego” (1 Piotra 3:18-20; Dzieje 10:40NBG)

Dodatkowo niektórzy tłumacze Biblii, posunęli się do tego, że Jezus „poszedł ogłosić [zbawienie] nawet duchom zamkniętym w więzieniu”. W BT słowo *zbawienie* wzięto w nawias, czyli nie ma tego słowa w oryginale. Ale inni tłumacze tego nie uczynili.

Niestety większość zna skład apostolski, niestety nie zna nauczania biblijnego. Apostoł Piotr nie nauczał, że wstanie śmierci kogoś uwolnił. Jak mówi przysłowie: „Rzeka zmienia swój nurt, ale wielu bytuje w nieczynnym porcie”. Tak samo jest z religią. Powołują się na swoich przodków, zamiast na Słowo. Częściej ludzie zmieniają ławy kościelne, niż nauczanie. Przykładem tego są Żydzi, którzy uwierzyli w Jezusa, ale zachowali tradycje. Apostoł Paweł skierował do nich te słowa: „Odlączyliście się od

Chrystusa wy, którzy w zakonie szukacie usprawiedliwienia; wypadliście z łaski” (Gal. 5:4BW). „Obrzezanie bowiem nie nie znaczy ani nieobrzezanie, tylko nowe stworzenie. (Gal. 6:15). Dla wierzących podstawą w tym temacie są te słowa apostołów. (2 Piotra 2:4; Judy 1:6; Obj. 20:10). **Patrz SN s 13).**

Gdy nie zważamy na to, czy mowa jest o martwych duchowo, czy fizycznie. To wyprowadzamy siebie i innych w błąd. „I was, którzy umarliście w grzechach i w nieobrzezanim ciełe waszym, współ z nim ożywił, odpuściwszy nam wszystkie grzechy; wymazał obciążający nas list dłużny, który się zwracał przeciwko nam ze swoimi wymaganiami, i usunął go, przybiwszy go do krzyża; rozbroił nadziemskie władze i zwierzchności, i wystawił je na pokaz, odniósłszy w nim triumf nad nimi” (Kol. 2:13-15BW).

4. Wniebowstąpienie

Pan Jezus po zmartwychwstaniu 40 dnia: **wstąpił na wysokość**”. Tak wypełnił proroctwo: „Rzekł Pan Panu memu: Siądź po prawicy mojej, Aż położę nieprzyjaciół twoich jako podnózek pod nogi twoje! (Ps. 110:1BW).

„I gdy to powiedział, a oni patrzyli, został uniesiony w górę i obłok wziął go sprzed ich oczu” (Dzieje 1:9-11BW). Potwierdzają to inni apostołowie: „On to, gdy przedkładano Mu radość, wybrał śmierć krzyżową, nie zważając wcale na jej hańbę. Teraz zasiada za to po prawej stronie tronu Bożego” (Hebr. 12:2 BWP).

Kiedy odchodził do nieba, nie widzimy Go z nikim (Dzieje 1:9-11). Anioł rzekł do nich: „Mężowie galilejscy, czemu stoicie, patrząc w niebo? Ten Jezus, który od was został wzięty w górę do nieba, tak przyjdzie, jak go widzieliście idącego do nieba” (Dzieje 1:9). Anioł kierował ich

uwagę na potworne przyjście: „Przyjdę znowu i wezmę was do siebie, abyście, gdzie Ja jestem, i wy byli” (Jan 14:3BW). Dopiero kiedy przyjdzie po raz wtóry: weźmie swoich do siebie” (1Kor. 15:23 BW).

„Jeśli kto chce mi służyć, niech idzie za mną, a gdzie Ja jestem, tam i sługa mój będzie; jeśli kto mnie służy, uczci go Ojciec mój” (Jan 14:26BW). „Ojcze! Chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną, gdzie Ja jestem, aby oglądali chwałę moją, którą mi dałeś, gdyż umiłowałeś mnie przed założeniem świata” (Jana 17: 24 BW).

Mamy do wykonania wiele pracy. Nie idźmy w ślady naszych poprzedników: „Zapytali Go zebrani: Panie, czy to właśnie w tym czasie przywrócisz na nowo wielkość królestwa izraelskiego? Lecz Jezus odpowiedział im: Nie do was należy znać dzień i godzinę, którą Ojciec ustanowił całą powagą swojej władzy” (Dzieje 1:6,7BWP).

Jedno jest pewne, że do chwili zatrąbienia siódmego anioła nikt nie wstąpił do nieba (Obj. 11:15-19). Jedni drugich nie wyprzedzą, będą wzięci **razem** (1 Tes. 4:15-17). Nie może być, i nie jest, aby jeden werset niezbyt dobrze przetłumaczony mógł zmienić całe nauczanie Pisma. Problem nie leży w tekście, ale w tłumaczeniu.

„Bo zstąpiłem z nieba nie po to, aby spełniać własną wolę, ale wolę Tego, który Mnie posłał” (Jana 6:38BP). „Dlatego Bóg Go wywyższył i obdarzył Go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się wszelkie kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych” (Filip. 2:7-9BT).

5. Ustanowił w kościele

„On sam też ustanowił jednych **apostolami**, drugich **prorokami**, innych **ewan-**

gelistami, a innych **pasterzami i nauczycielami**, aby wyposażać świętych do dzieła posługi, do budowania ciała Chrystusa, aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i pełnego poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, do miary dorosłości pełni Chrystusowej” (Ef.4:11-13 BP).

Powróćmy do tego porządku. 12 apostołów zmarło, ale pozostał urząd apostoelski. Większość nie odrzuca *pasterzy, nauczycieli, czy ewangelistów*. Ale to On ustanowił też *proroków i apostołów*. Albo przyjmujemy całe nauczanie, albo? (Jana 8:31,32).

To prawda, że Listy Pawła są trudne, potwierdził to ap. Piotr. (2 Piotra 3:16). Ale to nie były jego przemyślenia. Zostały mu objawione: „Temu, który ma moc utwierdzić was zgodnie z moją Ewangelią i głoszeniem Jezusa Chrystusa zgodnie z objawieniem tajemnicy, ukrytej od dawnych wieków, teraz zaś objawionej przez pisma prorockie i - według rozporządzenia wiekuistego Boga - ogłoszonej wszystkim narodom, w celu doprowadzenia ich do posłuszeństwa wierze” (Rzym. 16:25, 26 BWP).

Odwoływał się do Pism ST, który jest zgodny z nauczaniem Proroków, Pana Jezusa i apostołów. NT pokazuje prorocтва ST, które już się wypełniły i te, które są przed nami. „Wszyscy my, ludzie duchowo dojrzały, mamy w ten sposób myśleć. A jeśli nawet znajdują się wśród was tacy, którzy będą myśleć inaczej, otrzymacie i pod tym względem odpowiedź światła od Boga” (Filip. 3:15 BWP). „Kto od siebie samego mówi, ten szuka własnej chwały; ale kto szuka chwały tego, który go posłał, ten jest szczerzy i nie ma w nim nieprawości” (Jana 7:18 BW).

Tak, tak. Nie, nie!

Słowo Boże im bliżej końca, tym bardziej będzie atakowane i manipulowane, a w końcu przez większość odrzucone. Tak, jak było w Izraelu: „Lud mój ginie, gdyż brak mu poznania; ponieważ ty odrzuciłeś poznanie, i Ja ciebie odrzuć, abyś mi nie był kapłanem, a ponieważ zapomniałeś o zakonie swojego Boga, Ja też zapomnę o twoich dzieciach. Im więcej ich jest, tym więcej grzeszą przeciwko mnie, swoją chwałę zamienili w hańbę” (Oz. 4:6,7 BW).

„Albowiem ile tylko obietnic Bożych, w Nim wszystkie są **tak**. Dlatego też przez Niego wypowiada się nasze Amen Bogu na chwałę” (2 Kor. 1:20BWP). Coraz częściej rozgadnia się Słowo, różnymi nowinkami. Nie szukajmy własnej chwały pośród innych ludzi” (1 Tes. 2:6).

Z tego powodu apostoł Paweł jest znienawidzony, nawet wśród tych, którzy twierdzą, że są chrześcijanami, ponieważ obala ich pokrętne teorie. Nawet kiedy niepoprawnie jest oddane nawet jedno słowo, wypacza nauczanie Pisma. „Abyście mogli zrozumieć, że nie wolno wykraczać ponad to, co zostało napisane, i niech nikt w swej pysze nie wynosi się nad drugiego” (1 Kor. 4:6BWP).

Idźmy w ich ślady: „A widząc odwagę Piotra i Jana i wiedząc, że to ludzie nieuczeni i prości, dziwili się” (Dzieje 4:13 BW). Uczmy się słuchać innych. Nie brońmy tego, czego Biblią obronić się nie da. Słyszysz się jak niektórzy nauczyciele mówią: *‘jak pięknie się różnimy’*.

Takich słów nie znajdziemy u apostołów. Kiedy antychryst zacznie panować, widząc jego znaki i cuda, wielu uzna go za Chrystusa (Mat. 24:23-25). Nie dajmy się zwieść. Przyjdzie wierzącym żyć w wielkim ucisku (Obj. 13:7,8). Jedni drugich nie wyprzedzą (1 Tes. 4:14-17; 1 Jana 4:3).

14. Wielki ucisk — Milenium

1260 dni	
Antychryst	Obj. 13:2,5; Daniel 7:25-27
Prorokowanie dwóch świadków	Obj. 11:3-14
Prześladowanie Izraela i chrześcijan	Obj. 12:6,14,17; Ez. 20:34-38

1260 dni

Tyle dni Bóg dał tym, którzy są tu wymienieni, czyli: *antychrystowi, Izraelowi, dwom świadkom i wierzącym w Chrystusa*.

1. Diabeł da *władzę moc i tron Antychrystowi*, który będzie męczył świętych najwyższego 1260 dni (Obj. 13:2,5,7,8; Dan 7:25-27).
2. Przez 1260 dni będzie prześladowany literalny **Izrael**, oraz **chrześcijanie** (Obj. 12:6,14,17; Rzym. 11:25).
3. 1260 dni będą prorokować **dwaj świadkowie** (Obj. 11:3-14).

Te 1260 dni rozpoczną się od przejęcia władzy nad światem przez antychrysta. Biblia ten okres nazywa *wielkim uciskiem*. Każdemu dano tyle samo. Antychryst otrzyma od diabła *władzę moc i tron*, (Obj. 13:2). Który podejmie walkę z Izraelem, który ucieknie na pustynię, gdzie ma miejsce przygotowane przez Boga, aby ją tam żywiono przez **tysiąc dwieście sześćdziesiąt** (...)

I dano niewieście dwa skrzydła wielkiego orła, aby poleciała na pustynię na miejsce swoje, gdzie ją żywią przez **czas i czasy, i pół czasu**, z dala od węża. (...).

„Aby **podjąć walkę z resztą jej potomstwa**, które strzeże przykazań Bożych i trwa przy świadectwie o Jezusie” (Obj. 12:6, 14,17BW).

Potomstwem tym jest chrześcijaństwo, (Rzym. 11:16-20 ponieważ odwołuje się do Chrystusa. **Po 1260 dniach zakończy się wielki ucisk**. Wtedy potężny anioł

przności nas czasowo do czasu „pochwyci smoka, węża starodawnego, którym jest diabeł i szatan, i **związał go na tysiąc lat**” (Obj. 20:3).

Biblia przenosi nas o 1000 lat do przodu: „A gdy się dopelni tysiąc lat, wypuszczony zostanie szatan z więzienia swego i wyjdzie, by zwieść narody, które są na czterech krańcach ziemi, Goga i Magoga, i zgromadzić je do boju; a liczba ich jak piasek morski” (Obj. 20:7,8BW).

Po tej ostatecznej walce „Diabeł, który ich zwodził, zostanie wrzucony do jeziora ognia i siarki, gdzie znajduje się też zwierzę i fałszywy prorok, i będą dręczeni dniem i nocą na wieki wieków” (Obj. 20:10). To będzie ostateczny koniec zła (1 Kor. 15:24-28). Dlaczego poruszam *wielki ucisk i Milenium*? Dlatego, że niektórzy tą naukę odrzucają.

Dwie hordy demonów

Zanim nadejdzie to wszystko Słowo Boże ostrzega nas przed atakiem demonów. Omówiliśmy już wydany wyrok na aniołów, którzy zbuntowali się za dni Potopu. (2 Piotra 2:4BW; Judy 1:6). To są ci z okresu Potopu.

Ale jest **druga horda demonów**, żyje na wolności i ma dostęp do nieba. Ta grupa jest szczególnie niebezpieczna: „I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, **ducha, który teraz działa w synach opornych**” (Ef. 2:1,2 BW). Pamiętajmy, że: „bój tocymy

nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okęgach niebieskich" (Ef. 6:12BW).

„Dziękujmy Ojcu, który wyrwał nas z mocy ciemności i przeniósł do Królestwa Syna swego umiłowanego" (Kol. 1:12, 13). Te demony wraz z szatanem zostaną strącone z nieba na początku wielkiego ucisku. Ich czas to **1260 dni**. Walkę z nimi stoczy archanioł Michał.

„I nastąpiła walka na niebie: Michał i jego aniołowie mieli walczyć ze Smokiem. I wystąpił do walki Smok i jego aniołowie, ale nie przemógł, i już się miejsce dla nich w niebie nie znalazło. I został strącony wielki Smok, Wąż starodawny, który się zwie diabeł i szatan, zwodzący całą zamieszkałą ziemię, **został strącony na ziemię**, a z nim strąceni zostali jego aniołowie. I usłyszałem donośny głos mówiący w niebie: Teraz nastąpi zbawienie, potęga i królowanie Boga naszego i władza Jego Pomazańca, bo **oskarżyciel braci naszych został strącony, ten, co dniem i nocą oskarża ich przed Bogiem naszym**" (Obj. 12:7-10 BW).

„Dlatego radujcie się, niebiosi i ich mieszkańcy! **Biada ziemi i morzu** - bo zstąpił na was diabeł, pałając wielkim gniewem, świadom, że mało ma czasu" (Obj. 12:12BW).

Jego zwiedzeniem będzie ta nauka

Różne kościoły zapewniają, że ich wiernych ominie wielki ucisk. Każdy chciałby ująć tych cierpień (Obj. 13:7; Dan 7:25-27. Jan otrzymał słowo, że *wielka rzesza* z Obj. 7:9-17) będzie przechodzić wielki ucisk: „Są to ci, którzy **przychodzą z wielkiego ucisku**; opłukali swoje szaty i wybielili je w krwi Baranka (Obj. 7:14 BW).

Przygotujmy się na najgorsze. „Bądź wierny **aż do śmierci**, a dam ci koronę żywota" (Obj. 2:10BW). „**Ja zachowam cię** w godzinie próby, jaka przyjdzie na cały świat, by doświadczyć mieszkańców ziemi" (Obj. 3:10BW). **Jedni zostaną zabici**, inni doczekają Paruzji. „Gdy sam Pan na dany rozkaz, na głos archanioła i trąby Bożej zstąpi z nieba; wtedy najpierw powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie" (1 Tes. 4:16 BW).

„Przekonanie, jakie masz, zachowaj dla siebie przed Bogiem. Szczęśliwy ten, kto nie osądza samego siebie za to, co uważa za dobre. Lecz ten, kto ma wątpliwości, gdy je, jest potępiony, bo nie postępuje zgodnie z przekonaniem; wszystko zaś, co nie wypływa z przekonania, jest grzechem" (Rzym. 14:22,23 BT). Nie pozwólmy innym kierować naszym sumieniem: „dlaczegoż by moja wolność miała być sądzona przez cudze sumienie?" (1 Kor. 10:29BT).

Wtedy „okaże się wytrwanie świętych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa" (Obj. 14:12BW). Pewni ludzie niezbyt umocnieni przekraczają Słowo ku swej własnej zgubie" (2 Piotra 3:16). Strach bierze z się braku poznania Słowa.

„A ów niegodziwiec przyjdzie za sprawą szatana z wszelką mocą, wśród znaków i rzekomych cudów, i wśród wszelkich podstępnych oszustw wobec tych, którzy mają zginąć, ponieważ nie przyjęli miłości prawdy, która mogła ich zbawić.

I dlatego zsyła Bóg na nich ostry obłąd, tak iż wierzą kłamstwu, aby zostali osądzeni wszyscy, którzy nie uwierzyli prawdzie, lecz znaleźli upodobanie w nieprawości" (2 Tes. 2:6-12BT).

Apostoł Paweł pod natchnieniem zapisał to samo co głosi Pan Jezus? (Mat. 24:23-28). Nagrodą dla wiernych będzie pano-

wania z Jezusem przez 1000 lat. To o nich mówi, że ci co: „głosili Słowo Boże, oraz tych, którzy nie oddali pokłonu zwierzęciu ani posągowi jego i nie przyjęli znamienia na **czoło** i na rękę swoją. Ci ożyli i panowali z Chrystusem przez tysiąc lat” (Obj. 20:4 BW).

Kto wg ciebie dziś jest tym zwierzęciem i posągiem? Sporo ludzi przekonuje, że już jest wielki ucisk i antychryst. Kiedy pytam: A co z czołem? Przecież nikt nikomu nie podaje szczepionki w czoło? Jak ma na imię antychryst? Gdzie i kiedy ruszył galop czterech jeźdźców? Obj. 6:4 Gdzie są ich ofiary? Na te pytania odpowiedzi nie ma. Wielu ‘prorokuje’ przy zamkniętej Biblii.

Niektórzy mówią – ale tak głosi nasz pastor. Nikogo nie oskarżaj. Dlaczego nie sprawdzasz tego co on mówi? Tekst musi się wypełnić, tak jak jest zapisany. „I widziałem, a oto siwy koń, a temu, który na nim siedział, było na imię Śmierć, a piekło szło za nim; i dano im władzę nad **czwartą częścią** ziemi, by zabijali mieczem i głodem, i morem, i przez dzikie zwierzęta ziemi” (Obj. 6:8BW). **Czwarta** część ziemi to prawie **trzy miliardy** ludzi, którzy zginą. Wielki ucisk nie

będzie symboliczny. Wypełni się literalne. Pan Jezus zapowiedział: „A gdyby nie były skrócone owe dni, nie ocalałaby żadna istota, lecz **ze względu na wybranych będą skrócone owe dni**” (Mat. 24:22 BW).

Wszystko wam zapowiedziałem” (Mar. 13:23ESP). Nikt nie chciałby tego doświadczyć. Nie chcemy być dziećmi nieprawymi” (Hebr. 12:8BT). Mając w sercu nieprawdziwą nadzieję to tak, jak trzymanie podrabianych pieniędzy na trudne czasy. Nic za nie, nie kupimy.

„I dozwolono mu wszcząć walkę ze świętymi i zwyciężać ich; dano mu też władzę nad wszystkimi plemionami i ludami, i językami, i narodami” (Obj. 13:7BW). O tym samym czasie prorokuje Daniel: „I będzie mówił zuchwałe słowa przeciwko Najwyższemu, będzie *męczył Świętych Najwyższego*, będzie zamyślał odmienić czasy i zakon; i będą wydani w jego moc aż do czasu i dwóch czasów i pół czasu. Potem odbędzie się sąd i pozbawią go władzy, aby ją ostatecznie zniszczyć i obalić” (Dan. 7:25-27 BW). Każda konfrontacja ze Słowem Bożym, weryfikuje nasze zrozumienie prorocत्व.

Dobry Pasterz

Może zawarty w tym opracowaniu materiał cię zaskoczył. Ale „wszystkiego doświadczajcie, co dobre, tego się trzymajcie” (1 Tes. 5:21). „Przeto, bracia, trwajcie niewzruszenie i trzymajcie się przekazanej nauki, której nauczyliscie się czy to przez mowę, czy przez list nasz” (2 Tes. 2:15BW).

Niedobrze jest, kiedy idziemy za czołwiekiem. „Lepiej się schronić u PANA, niż ufać człowiekowi” (Ps. 118:8ESP). Jeremiasz idzie jeszcze dalej: „Przeklęty człowiek, który nadzieję pokłada w czo-

wieku i który w ciele upatruje swą siłę, a od PANA odwraca swe serce” (Jer. 17:5 ESP). Rozmawiam z różnymi ludźmi, których w większości nie znam. Nikomu nie narzucam. Wspólnie odczytujemy wersety.

Wykład należy do Pocieszyciela, *który wprowadza we wszelką prawdę* (Jana 16:13). Bóg nas ostrzega „Nie polegajcie na władcach ani na synach ludzkich, bo nie mogą ocalić. Gdy duch ich opuści, powrócą do ziemi; tego dnia przepadną wszystkie ich zamiary. Szczęśliwy ten,

kogo wspomaga Bóg Jakuba, kto pokłada nadzieję w PANU, Bogu swoim” (Ps. 146:3-5EŚP). „Bracia moi! Jeśliby ktoś z was zszedł z drogi prawdy, a inny by go nawrócił, niech wie, że nawracając grzesznika z błędnej drogi, ocali go od potępienia i przyczyni się do przebaczenia wielu grzechów” (Jak. 5:19,20EŚP).

Wspaniały wzór do naśladowania

Pan Jezus nie karmił apostołów za to, że Go opuścili, ale zaraz po zmartwychwstaniu umacniał ich: „Ukazał się Kefasowi, potem dwunastu; potem ukazał się więcej niż pięciuset braciom naraz, z których większość dotychczas żyje, niektórzy zaś zasnęli” (1 Kor. 15:5,6 BT).

„Wtedy oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma, i rzekł do nich: Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie” (Łuk. 24:45,46BT).

Kierował ich umysł i serce na Słowo, które zwieść nie może. Apostołowie niejako czuli się oszukani, bo proroctwo Daniela zapowiadało, że: „Syn Człowieczy [który] doszedł do Sędziwego i stawiono go przed nim. I dano mu władzę i chwałę, i królestwo, aby mu służyły wszystkie ludy, narody i języki, Jego władza - **władzą wieczną**, niezmienną, jego królestwo – **niezniszczalne**” (Dan. 7:13,14BW).

Jego władza miała być wieczna, a On został zabity. Wiara ich się zachwiała. Po zmartwychwstaniu pytali: „Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraela?” (Dzieje 1:6BT). Nie rozumieli, że Mesjasz przyjdzie dwa razy:

„Tak Chrystus raz jeden był ofiarowany dla zgładzenia grzechów wielu, drugi raz ukaże się nie w związku z grzechem, lecz dla zbawienia tych, którzy Go oczekują” (Hebr. 9:28BT). On „Trzciny nadłamanej

nie złamie i tłącego się knota nie dogasi, dopóki nie doprowadzi do zwycięstwa sprawiedliwości” (Mat.12:20BW). „Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie pozostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustkowiu i nie idzie za zagubioną, aż ją odnajdzie? (Łuk. 15:4)

„Bracia, nawet jeśli ktoś popadnie w grzech, wy, którzy trwacie w Duchu, podźwignijcie go z całą łagodnością. Uważaj jednak, abyś i ty nie uległ pokusie” (Gal. 6:1EŚP).

Taki zostawił nam przykład. Nie zmieniajmy kolejności: „Jeżeli twój brat zgrzeszy przeciw tobie, idź i upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha, pozyskasz swego brata. Jeśli cię nie posłucha, weź ze sobą jeszcze jedną lub dwie osoby, niech cała sprawa rozstrzygnie się w oparciu o zeznanie dwóch lub trzech świadków. Jeżeli ich także nie posłucha, powiedz o tym Kościołowi. A jeśli nawet Kościoła nie posłucha, niech będzie dla ciebie jak poganin i celnik” (Mat. 18:15-18 EŚP).

„Miłosierdzia chcę, a nie ofiary. Nie przyszedłem bowiem wzywać sprawiedliwych, lecz grzeszników” (Mat. 9:13). „Przedtem byłem bluźniercą i prześladowcą, i gnębicielem, ale miłosierdzia dostąpiłem, bo czyniłem to nieświadomie, w niewierze” (1Tym. 1:13BW).

Mówi przecież do Mojżesza: Miłosierdzie okażę temu, komu je okazuję, i zlituję się nad tym, nad kim się lituję. Bo nie zależy to od człowieka, który czegoś pragnie, albo o coś się ubiega, ale od Boga, który okazuje zmiłowanie” (Rzym. 9:15,16EŚP).

„A więc wszystko, cobyście chcieli, aby wam ludzie czynili, to i wy im czyńcie; taki bowiem jest zakon i prorocy” (Mat. 7:12BW).

Listy

Witam. Nie wiem czy Państwo mogą mi jakoś pomóc ale szukam ratunku aby mój mąż nie wszedł w szeregi św. Jehowy. Jesteśmy 17 lat razem. Mamy syna. Mąż jest dobrym człowiekiem i nigdy nie mogliśmy pogodzić się ze złem tego świata. Ja wierzę w Pismo św. i tylko to mnie trzyma. Nie potrzebuje innych organizacji. Mąż ostatnio stracił matkę i przyjaciółkę, którą zamordowali. Oczywiście nadarzyła się okazja i św. Jehowy nakłonili go do spotkania. Na razie chodzi na zebrania w niedzielę. Ja znam ich metody, więc wiem że to chore.

KJ

Witam Serdecznie

Twój list to krzyk rozpaczy. Cieszę się, że wierzysz w Pismo Świète, a ono nas uczy, że: „nadzieja nie zawodzi, bo miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który nam jest dany” (Rzym. 5:5 BW).

Przyjąłś najgorszą drogę konfrontacji. Zmień ją. On znalazł ludzi, którzy okazali zainteresowanie jego problemem i starają się to poprzeć Biblią. Ale tego nie da się udowodnić komuś, kto poznał literę, ale nie Ducha Biblii. Apostoł Paweł zachęca aby Bóg nas: „uzdolnił, abyśmy byli sługami nowego przymierza, nie litery, lecz ducha, bo litera zabija, duch zaś ożywia” (2 Kor. 3:6BW).

Usiądź z nim i porozmawiaj o śmierci matki i przyjaciółki. Powiedz, że interesuje cię tylko wykładania Biblii. Że wiesz, że żaden kościół ani religia nie jest w stanie ci dać życia wiecznego (Jan 3:16). Zacznij codziennie czytać Pismo. Zadawaj mu pytania - gdzie są jego bliscy, którzy pomarli, co robią?

Co w ogóle Biblia mówi na temat zmartwychwstania. Kiedy i jak się rozpocznie? Powiedz, że chcesz z nim jako swoją głowę, rozważać Pismo. „bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. (Efezjan 5:23)

Ich niewolnik wyrывa teksty z kontekstu. Nie zrażaj się tym, że na początku będzie mówił, że czekają na zmartwychwstanie. To

prawda, że nastąpi zmartwychwstanie sprawiedliwych i niesprawiedliwych” (Dzieje 24:15BW). Zadaj mu następne pytanie ile będzie zmartwychwstań? Będzie twierdził, że jedno. Zadaj mu następne pytanie: Czy już jakieś się rozpoczęło? Odpowie ci, że w 1914 lub 1919 (bo te daty zmieniają) Wg nich rozpoczęło się od ostatka, czyli niewolnika Strażnicy.

Możesz zapytać, czy Obj. 7:4-8 nie mówi o rodowitych Żydach? Dlaczego świadkowie przyjęli liczbę 144000 literalnie, a narodowość symbolicznie. Dlaczego zamienili Izrael literalny na duchowy?

Nie spieraj się z nim idź dalej. Zadaj mu pytanie: - Jak długo zmartwychwstanie ma trwać? Bo skoro uczą, że rozpoczęło się w 1914 roku to trwa już 106 lat. Natomiast apostoł Paweł uczy, że: „Oto tajemnicę wam objawiam: Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy będziemy przemienieni w jednej chwili, w oka mgnieniu, na odgłos trąby ostatecznej; bo trąba zabrzmi i umarli wzbudzeni zostaną jako nie skażeni, a my zostaniemy przemienieni” (1 Kor. 15:51, 52BW).

Apostoł Paweł pisze wprost: „A to wam mówimy na podstawie Słowa Pana, że my, którzy pozostaniemy przy życiu aż do przyjścia Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy zasnęli. Gdyż sam Pan na dany rozkaz, na głos archaniola i trąby Bożej zstąpi z nieba; wtedy: - najpierw powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie, - potem my, którzy pozostaniemy przy życiu, - razem z nimi porwani będziemy w obłokach w powietrze, na spotkanie Pana; i tak zawsze będziemy z Panem. Przeto pocieszajcie się nawzajem tymi słowami. (1 Tes. 4:15-17).

Nie zniechęcaj się. Jeśli zada ci jakieś pytania, to zapisuj je sobie i jak będziesz miała ochotę pomogę ci. Ratuj wasze małżeństwo. To nie powód aby rozwodzić się. Syn potrzebuje mamy i taty. Aby go wyciągnąć musisz pobudzić go do myślenia.